

ПРАВОВОЙ ТИЖДЕНЬ

щотижнева інформаційно-правова газета

Кому пільгову пенсію?

Дотримання порядку застосування списків виробництв, робіт, професій при обчисленні стажу роботи, що дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, забезпечить належне пільгове пенсійне забезпечення працівників, що працюють на підприємствах із шкідливими та важкими умовами праці.

стор. 4

Охорона ІВ на комп'ютерні програми

Останнім часом активно розвивається ІТ-бізнес. На жаль, більшість компаній реєструється за кордоном, оскільки податкова політика України не сприяє розвитку цієї сфери. Проблем багато, проте є і приємні новини. Серед них – останні ініціативи уряду щодо розробки концепції розвитку ІТ-сфери.

стор. 6

Законодавчі новели для підприємців

Про деякі зміни до Податкового кодексу, що набрали чинності 1 липня 2012 року.

стор. 7

Обмеження відповідальності продавця у транзакціях злиття та поглинання

Переважна більшість значних транзакцій із придбання українського бізнесу структурується за англійським правом, оскільки воно надає гнучкі, ефективні та практичні механізми для оформлення та реалізації комерційної домовленості сторін за транзакційними документами.

стор. 11

Унормована адвокатура

5 липня ц.р. Верховна Рада України дала зелене світло Закону «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (далі – Закон), що визначає правові засади організації та діяльності адвокатури і здійснення адвокатської діяльності в Україні. Цим документом, зокрема, передбачено розширення переліку існуючих видів і гарантій адвокатської діяльності, визначено зміст адвокатської таємниці та правовий механізм її захисту. Закон містить положення про створення та функціонування Єдиного реєстру адвокатів України, який ведеться Радою адвокатів України з метою збирання, зберігання, обліку та надання достовірної інформації про чисельність і персональний склад адвокатів. Законом також передбачено створення Національної асоціації адвокатів України, яка покликана об'єднати всіх адвокатів України (станом на початок 2012 р., за даними Реєстру адвокатів України, їх близько 32 тис.) в єдину організацію, що слугуватиме гарантією незалежної діяльності адвокатури в Україні.

Продовження на стор. 14

Інтелектуальна власність як підґрунтя інноваційного розвитку

Ефективне використання інтелектуального капіталу нації забезпечує економічний і соціальний розвиток будь-якої держави та підвищує її конкурентоздатність на світовій арені. Як відомо, формування з інтелектуальних ресурсів суспільства інтелектуального капіталу прямо залежить від рівня правової охорони та захисту інтелектуальної власності.

Стан справ у сфері правової охорони інтелектуальної власності став темою розмови з Юрієм ПЕТРОВИМ, директором державного підприємства «Український інститут промислової власності» (далі – ДІП «УППВ») – єдиного в Україні закладу експертизи заявок на об'єкти промислової власності: винаходи, корисні моделі, промислові зразки, торговельні марки тощо

Продовження на стор. 3

Залишилось **1** вакантних місць...

Не втрачай можливість! Прийми участь у проєкті «Юридичні фірми для підприємств України»

Юридичні фірми для підприємств України 2012 Law Firms

Салком, Gvozdiy & Oberkovych, AVELLUM PARTNERS, Pavlova & Yarosh, ANTIKA, DN, Василук & Євстигнєв, Павленко і Побережнюк, BEITEN BURKHARDT, ДУБІНСЬКИЙ & ОШАРОВА, КПА КОНСАЛТИНГ

Нові правила оцінки майна: що змінилось?

стор. 5

Інтелектуальна власність як підґрунтя інноваційного розвитку

Закінчення. Початок на стор. 1

– Чи готове українське суспільство до викликів сучасності в інтелектуальній сфері?

– Сучасність підготує суспільство до пошуку нових джерел зростання. Бурхливий розвиток інформаційних технологій перетворив інтелектуальну власність на один із найліквідніших товарів у світі. Цей ресурс, як магніт, притягує інвестиції, а широке впровадження нових технологій і просування наукових розробок у виробництво дають потужний поштовх розвитку внутрішніх галузей промисловості. Та й сама інтелектуальна власність – дуже цінне джерело доходів. У США, Японії та країнах Європи це зрозуміли давно, і тепер надійна система правової охорони інтелектуальних активів дозволяє цим державам одержувати вагомі економічні дивіденди.

Настав час активно запроваджувати економіку, ґрунтовану на знаннях, інноваціях, інтелектуальних активах. Україна обрала стратегію інноваційного соціально-економічного розвитку, який має спиратися насамперед на активізацію власного інтелектуального капіталу. Зрозуміло, що з огляду на це величезного значення набуває ефективність державної системи правової охорони інтелектуальної власності.

Безумовно, Україна має значний потенціал. Статистика винахідницької активності у країні та світове визнання інтелектуальних досягнень її представників підтверджують величезний потенціал українських науковців і винахідників. Про це говорять і результати Всеукраїнського конкурсу «Винахід-2011», переможців якого нагородили у квітні 2012 р. в ході урочистостей із нагоди святкування Міжнародного дня інтелектуальної власності.

– Очевидно, що головним джерелом добробуту стають розумові продукти. Юрію Давидовичу, чи є наразі тенденція до збільшення кількості винаходів в Україні? Чи здатні, на вашу думку, вітчизняні винахідники забезпечити економічний розвиток держави?

– Динаміка подання заявок та реєстрації охоронних документів на об'єкти промислової власності (далі – ОПВ) є відображенням творчої активності винахідників зі створення принципово нових видів техніки. Протягом першого півріччя 2012 р. темпи подання заявок на ОПВ залишалися стабільними. У цьому році українці вже подали понад 6,7 тис. заявок на винаходи та корисні моделі. Найбільша кількість національних заявок подається юридичними особами. У першому півріччі ц.р., як і в попередні періоди, вони подали понад 60% від загальної кількості національних заявок. Найвищу активність у цьому процесі продемонстрували підприємства й організації Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України, які ініціювали 2 079 заявок на винаходи та корисні моделі, або 48,2% від їх загальної кількості (у першому півріччі 2011 р. – 2 172 заявки, або 50,5%); Міністерства охорони здоров'я України – 552 заявки, або 12,8% (532 заявки, або 12,4%, відповідно); Національної академії наук України – 348 заявок, або 8,1% (360 заявок, або 8,4%, відповідно); Академії медичних наук України – 205 заявок, або 4,8% (248 заявок, або 5,8%, відповідно).

Аналіз винахідницької активності заявників у регіональному розрізі показує, що більшість заявок подається заявниками, розташованими в промислово розвинених регіонах – Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій, Луганській, Львівській, Одеській, Харківській областях і Києві. Так, протягом першого півріччя 2012 р. підприємствами та організаціями Києва подано 1,2 тис. заявок (28% від загальної кількості національних заявок юридичних осіб), Харківської області – 613 (14%), Донецької – 344 (8%), Дніпропетровської – 295 (близько 7%) тощо. Загалом заявниками означених регіонів подано майже 80% від загальної кількості заявок юридичних осіб.

Вивчення динаміки надходження національних заявок в першому півріччі 2008-2011 рр. свідчить про поступове збільшення їхньої кількості практично за всіма напрямками, окрім напрямку «Хімія». Так, у 2011 р. порівняно із цим роком заявок за напрямом «Електротехніка» збільшилося на 30%, за напрямом «Прилади» – на 18%, «Машинобудування» – на 1,2%. Наведені дані дають підстави говорити про можливість серйозного економічного прориву в більшості галузей народного господарства за умови відповідної мотивації вітчизняного винахідництва з боку держави та бізнесу.

Юрій ПЕТРОВ: «Наша мета – європейський рівень якості експертизи»

– Відкритість інформаційного простору рухає світ і створює масштабні можливості для кожного, хто в цей простір інтегрований. Як працюють інформаційні ресурси державної системи правової охорони інтелектуальної власності?

– Одразу зазначу, що інформаційне забезпечення функціонування державної системи правової охорони інтелектуальної власності здійснюється за двома основними напрямками: інформаційне забезпечення процесу експертизи заявок на ОПВ та забезпечення потреб громадськості в інформації про ОПВ. Інформаційне забезпечення процесу експертизи передбачає комплектування Патентно-інформаційної бази експертизи та створення умов для доступу експертів до визначених електронних інформаційних ресурсів у мережі Інтернет. Також комплектується Фонд патентної документації громадського користування (далі – ФГК). Станом на 1 липня 2012 р. він налічує понад 20,5 тис. офіційних бюлетенів і майже 397 тис. примірників описів на папері, а колекція оптичних дисків сягає понад 17,8 тис. одиниць. Відомості про склад ФГК і його щоквартальні поповнення публікуються в розділі «Інформаційні ресурси» на веб-порталі Державної служби інтелектуальної власності України (далі – Державна служба; <http://sips.gov.ua>), веб-сайтах ДП «УІПВ» (www.uipv.org) і Філії «Український центр інноватики та патентно-інформаційних послуг» ДП «УІПВ» (www.ip-centr.kiev.ua). Важливим завданням ДП «УІПВ» є вдосконалення інформаційно-пошукових систем і баз даних. Так, у червні ц.р. відбувся круглий стіл, присвячений питанням функціонування й розвитку бази даних на знаки для товарів і послуг. У його роботі взяли участь фахівці Державної служби, ДП «УІПВ», а також представники провідних підприємств, які професійно надають послуги у сфері інтелектуальної власності.

Зараз бази даних та інформаційно-довідкові системи, доступ до яких надається в мережі Інтернет, є відкритими й безкоштовними. Крім того, у 2012 р. розпочато дослідну експлуатацію Цифрової патентної бібліотеки (далі – ЦПБ). Вона забезпечує користувачам оперативний доступ до електронних патентно-інформаційних ресурсів та інших електронних джерел для отримання відомостей про винаходи, корисні моделі, промислові зразки, а також відомостей, необхідних для набуття, охорони, захисту прав на об'єкти права інтелектуальної власності. Протягом першого півріччя 2012 р. сайт ЦПБ відвідали 22 320 користувачів. Вони здійснили 147 736 переглядів баз даних ЦПБ.

– Як відомо, широкі верстви населення, а особливо молодь, недостатньо обізнані у сфері інтелектуальної власності. Які заходи організуються для боротьби з такою неосвіченістю?

– Фахівці державної системи правової охорони інтелектуальної власності проводять навчальні заходи для громадсь-

кості, зокрема для молоді, яка прагне розвиватися та здобувати додаткові знання у сфері ІВ. У 2012 р. відбувся цикл навчально-практичних семінарів і тренінгів із питань організації захисту прав інтелектуальної власності під час підготовки та проведення фінального турніру Чемпіонату Європи з футболу УЄФА Євро-2012™. Ці заходи організували регулярно починаючи з 2009 р., адресуючи їх як широкому загалу, так і студентам вітчизняних ВНЗ. Протягом квітня – червня 2012 р. семінари пройшли в Харкові, Львові, Донецьку та Києві.

Наприкінці травня напів фахівці провели навчальний семінар у Київському національному економічному університеті ім. В. Гетьмана і поспілкувалися зі студентами кафедри цивільного та трудового права юридичного факультету. Напередодні Євро-2012 тематичні тренінги пройшли й у Донецькому державному університеті управління: фахівці провели цікаву та змістовну зустріч зі студентами та викладачами. У Львові також відбувся навчальний семінар для студентів-волонтерів.

ДП «УІПВ» і надалі докладатиме зусиль для поширення знань у галузі інтелектуальної власності шляхом видання відповідної літератури, проведення конференцій, семінарів, круглих столів, тренінгів тощо як для фахівців у сфері промислової власності, так і для всіх зацікавлених осіб.

– Які кроки ви вважаєте найважливішими для подальшого вдосконалення діяльності очолюваного вами ДП «УІПВ»?

– Одним із пріоритетних завдань залишається поліпшення якості експертизи заявок на ОПВ. Важливо також використовувати в стратегії проведення патентних пошуків підходи авторитетних патентних відомств інших країн, зокрема Європейського патентного відомства (далі – ЄПВ) та інших, які отримали статус Міжнародного пошукового органу (далі – МПО). Наша мета – європейський рівень якості експертизи. Тому значну увагу ми приділяємо підвищенню кваліфікації наших фахівців, особливо в межах міжнародного співробітництва. До речі, на початку липня експерти ДП «УІПВ» взяли участь у семінарі, організованому ЄПВ з метою забезпечення високої якості та ефективності послуг, які надаються відповідно до Європейської патентної конвенції. Учасники заходу розглянули механізми забезпечення якості пошуку та експертизи, питання забезпечення якості процесів на операційному рівні, особливості аудиту якості в ЄПВ тощо. Колеги з різних країн мали змогу обмінятися досвідом та обговорити аспекти експертної роботи.

Наприкінці травня в ДП «УІПВ» відбувся навчальний семінар для експертів відділення експертизи заявок на винаходи, корисні моделі та топографії інтегральних мікросхем, підґрунтям якого слугували матеріали та досвід, отримані нашими експертами в ході берлінського семінару 17-19 квітня ц.р., організованого ЄПВ та Європейської патентної академією. На семінарі було розглянуто особливості проведення патентно-інформаційних пошуків, оформлення звітів про пошук і письмових висновків експертизи в ЄПВ.

Користь від такого навчання незаперечна, особливо з огляду на прагнення українського відомства набути статусу МПО та Органу міжнародної попередньої експертизи (далі – ОМІПЕ). А досвід ЄПВ як провідного МПО та ОМІПЕ дуже цінний для експертів ДП «УІПВ», оскільки ґрунтується, зокрема, на підходах і стандартах Договору про патентну кооперацію (РСТ).

Напів фахівці не зупиняються на досягнутому: триває робота із забезпечення електронного подання заявок на ОПВ, у тому числі із застосуванням електронного цифрового підпису. Укладено нові договори з патентними повіреними на проведення дослідних випробувань системи, видані сертифікати електронних ключів учасникам цих випробувань. Також наше підприємство працює над розширенням інфраструктури та виробничих площ державної системи правової охорони інтелектуальної власності, зокрема будує новий корпус.

Зараз, коли країна потребує нових розробок і новітніх технологій, усі зазначені заходи є неocenним внеском у підвищення продуктивності праці експертів і, як наслідок, скорочення строків отримання заявниками охоронних документів на ОПВ.

| ЗАКОНОДАВЧІ НОВИНКИ |

... ЩОДО ЗЕМЛІ

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо припинення права користування земельними ділянками при відведенні їх для суспільних потреб»

Законодавчим актом внесено зміни до Земельного кодексу України, законів «Про оренду землі» та «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності». Зокрема, Закон «Про оренду землі» доповнено ст. 321 такого змісту: «Договір оренди земельної ділянки державної чи комунальної власності може бути розірваний у разі прийняття рішення про використання земельної ділянки для суспільних потреб, визначених ч. 1 ст. 7 Закону «Про відчуження земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності».

У разі прийняття рішення про використання для суспільних потреб лише частини земельної ділянки може бути заявлена вимога про виділення такої частини в окрему земельну ділянку та розірвання договору оренди. Вимога про розірвання договору, зазначена у ч. 2 цієї статті, може бути пред'явлена органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, уповноваженими надавати земельні ділянки для суспільних потреб відповідно до ст. 122 ЗКУ, а також однією із сторін цього договору.

Розірвання договору оренди земельної ділянки в порядку, визначеному цією статтею, допускається, якщо об'єкти, які передбачається розмістити на земельній ділянці, неможливо розмістити на іншій земельній ділянці або якщо розміщення таких об'єктів на інших земельних ділянках завдасть значних матеріальних збитків чи спричинить негативні екологічні наслідки для відповідної територіальної громади, суспільства чи держави загалом.

Розірвання договору оренди земельної ділянки в разі прийняття рішення про надання її для суспільних потреб здійснюється за умови повного відшкодування орендарю і третім особам збитків, спричинених цим, зокрема витрат, пов'язаних з виділенням частини земельної ділянки в окрему земельну ділянку та укладенням нового договору оренди.

«Про внесення змін до Земельного кодексу України щодо порядку проведення земельних торгів у формі аукціону»

Законом ст. 135-139 ЗКУ викладено в новій редакції. Зокрема, ст. 135 «Земельні торги» викладена у редакції, згідно з якою:

«1. Земельні торги проводяться у формі аукціону, за результатами проведення якого укладається договір купівлі-продажу, оренди, суперфіцію, емфітевзису земельної ділянки з учасником (переможцем) земельних торгів, який запропонував найвищу ціну за земельну ділянку, що продається, або найвищу плату за користування нею, зафіксовану в ході проведення земельних торгів.

2. Продаж земельних ділянок державної чи комунальної власності або прав на них здійснюється виключно на земельних торгах, крім випадків, встановлених чч. 2 і 3 ст. 134 цього Кодексу. На земельних торгах не може бути використане переважне право купівлі.

Продаж земельних ділянок державної власності разом з розташованими на них об'єктами, що підлягають приватизації, на земельних торгах здійснюється державними органами приватизації у порядку, встановленому цим Кодексом, з урахуванням вимог законодавства з питань приватизації.

Продаж земельних ділянок, що перебувають у приватній власності, або прав на них може здійснюватися на земельних торгах виключно з ініціативи власника земельної ділянки. У такому разі земельні торги регулюються положеннями цього Кодексу, якщо інше не передбачено законом чи договором з виконавцем земельних торгів.

Звернення стягнення на земельні ділянки чи на права на них здійснюється державним виконавцем під час виконання рішень, що підлягають примусовому виконанню, в порядку, встановленому Законом «Про виконавче провадження», з урахуванням особливостей підготовки до проведення та проведення земельних торгів, визначених цим Кодексом»

Кому пільгову пенсію?

Держава гарантує право на пільгове пенсійне забезпечення тим особам, праця яких пов'язана з негативним впливом на здоров'я шкідливих виробничих факторів

Специфіка пільгового пенсійного забезпечення цієї категорії громадян пояснюється особливими умовами, характером та тривалістю роботи, а також наявністю і тривалістю спеціального трудового стажу, що дає право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах.

Закон України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», який набрав чинності 1 січня 2004 р., передбачає, що пенсійне забезпечення застрахованих осіб, які працювали або працюють на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за Списком № 1 та на інших роботах зі шкідливими і важкими умовами праці за Списком № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затверджених Кабінетом міністрів, та за результатами атестації робочих місць, на посадах, що дають право на призначення пенсії за віком на пільгових умовах, які відповідно до законодавства, що діяло раніше, мали право на пенсію на пільгових умовах, здійснюється згідно з окремим законодавчим актом через професійні та корпоративні фонди.

До запровадження пенсійного забезпечення через професійні та корпоративні фонди пенсії цим особам призначаються органами Пенсійного фонду за нормами цього Закону в разі досягнення пенсійного віку та наявності трудового стажу, передбаченого Законом «Про пенсійне забезпечення». Так, згідно із ст. 13 цього Закону пенсію за віком на пільгових умовах незалежно від місця останньої роботи мають такі особи:

а) працівники, зайняті повний робочий день на підземних роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці – за Списком №1 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затверджуваним Кабміном, і за результатами атестації робочих місць: чоловіки – після досягнення 50 років і при стажі роботи не менше 20 років, з них не менше 10 років на зазначених роботах; жінки – після досягнення 45 років і при стажі роботи не менше 15 років, з них не менше 7 років 6 місяців на зазначених роботах;

б) працівники, зайняті повний робочий день на інших роботах із шкідливими і важкими умовами праці – за Списком № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затверджуваним Кабміном, і за результатами атестації робочих місць: чоловіки – після досягнення 55 років і при стажі роботи не менше 25 років, з них не менше 12 років 6 місяців на зазначених роботах; жінки – після досягнення 50 років і при стажі роботи не менше 20 років, з них не менше 10 років на зазначених роботах.

Відповідно до згаданої ст. 13 постановою Кабміну від 16.01.2003 р. № 36 затверджено Список № 1 виробництв, робіт, професій, посад і показників на підземних роботах, на роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці, зайнятість у яких повний робочий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, та Список № 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників на роботах із шкідливими і важкими умовами праці, зайнятість у яких повний робочий день дає право на пенсію за віком на пільгових умовах.

Також слід зазначити, що порядок призначення пільгових пенсій особам, які мали право на пенсію на пільгових умовах до введення в дію Закону «Про пенсійне забезпечення», регулювався ст. 100 зазначеного Закону. Цією статтею, зокрема, передбачено, що особам, які працювали до введення в дію цього Закону на роботах зі шкідливими і важкими умовами праці, пенсії за віком призначаються на таких умовах:

а) особам, які мають на день введення в дію цього Закону повний стаж на зазначених роботах, що дає право на пенсію на пільгових умовах, пенсії в розмірах, передбачених Законом, призначаються відповідно до вимог за віком і стажем, встановлених раніше чинним законодавством;

б) особам, які не мають повного стажу роботи із шкідливими і важкими умовами праці, вік, необхідний для призначення пенсії відповідно до ст. 12 цього Закону (жінки – 55 років, чоловіки – 60 років), зменшується пропорційно наявному стажу в порядку, передбаченому ст. 13 та 14 цього Закону, виходячи з вимог до цього стажу, встановлених раніше чинним законодавством.

При визначенні права на пенсію за віком на пільгових умовах відповідно до цієї статті застосовуються Список № 1 і Список № 2, затверджені постановою Ради Міністрів СРСР від 22.08.1956 р. № 1173.

З метою забезпечення соціального захисту та належного пенсійного забезпечення працівників, зайнятих на підземних роботах, роботах з особливо шкідливими і особливо важкими умовами праці за Списком № 1 та на інших роботах зі шкідливими і важкими умовами праці за Списком № 2, наказом Міністерства праці та соціальної політики від 18.11.2005 р. № 383, затверджено Порядок застосування списків № 1 та № 2 при обчисленні стажу роботи, що дає право на пенсію за віком на пільгових умовах. Цей Порядок регулює застосування списків під час обчислення стажу роботи, що дає право на пенсію за віком на пільгових умовах, відповідно до пп. «а» та «б» ст. 13 і ст. 100 Закону «Про пенсійне забезпечення». При визначенні права на пенсію за віком на пільгових умовах застосовуються списки, що чинні на період роботи особи.

Водночас слід зазначити, що пенсії за сумісними роботами, професіями та посадами працівників, зайнятих у виробництвах та на роботах, передбачених списками, призначаються:

1) за Списком № 2 – якщо одна з виконуваних робіт, професій чи посад передбачена в Списку № 1, а інша – в Списку № 2;

2) на загальних підставах – якщо одна з виконуваних робіт, професій чи посад передбачена в Списку № 1 або в Списку № 2, а інша цими списками не передбачена.

До стажу, що дає право на пільгову пенсію зараховується весь період роботи на відповідних посадах або за професіями незалежно від дати їх внесення до списків за умови підтвердження документами відповідних умов праці за час виконання роботи до 21.08.1992 р. та за результатами проведення атестації робочих місць за умовами праці після 21.08.1992 р., тобто з моменту набрання чинності постановою Кабміну від 01.08.1992 р. № 442, якою затверджено Порядок проведення атестації робочих місць за умовами праці (далі – Порядок). Згідно з Порядком атестація робочих місць за умовами праці проводиться в строки, передбачені колективним договором, але не рідше одного разу на п'ять років. Результати атестації (як вперше проведеної, так і чергової) застосовуються при обчисленні стажу, який дає право на пенсію на пільгових умовах, впродовж п'яти років після затвердження її результатів, за умови, що впродовж цього часу на даному підприємстві не змінювались докорінно умови і характер праці (виробництво, робота, робоче місце), що дають право на призначення пенсії на пільгових умовах. У разі докорінної зміни умов і характеру праці для підтвердження права на пенсію за віком на пільгових умовах має бути проведена позачергова атестація.

Атестація робочих місць передбачає, зокрема, обґрунтування віднесення робочого місця до категорії із шкідливими (особливо шкідливими), важкими (особливо важкими) умовами праці, визначення (підтвердження) права працівників на пільгове пенсійне забезпечення за роботу у несприятливих умовах та складання переліку робочих місць, виробництв, професій та посад з пільговим пенсійним забезпеченням працівників.

Для підтвердження стажу роботи із шкідливими і важкими умовами праці необхідно подати трудову книжку з оформленими належним чином записами про займану посаду і період виконаної роботи, виписку з наказу по підприємству про проведення атестації на відповідному робочому місці та, за відсутності в трудовій книжці відомостей, що визначають право на пенсію на пільгових умовах, уточнюючу довідку, передбачену п. 20 Порядку підтвердження наявного трудового стажу для призначення пенсій за відсутності трудової книжки або відповідних записів у ній, затвердженою постановою Кабміну від 12.08.1993 р. № 637.

У такій довідці має бути зазначено: періоди роботи, що зараховуються до спеціального стажу; професія або посада; характер виконаної роботи; розділ, підрозділ, пункт, найменування списків або їх номери, до яких включається цей період роботи; первинні документи за час виконання роботи, на підставі яких видана зазначена довідка.

Отже, за записами трудової книжки не тільки визначається загальний стаж роботи, але й встановлюються відомості, які дають право на пенсію на пільгових умовах

Світлана БОТЕЗАТ, спеціаліст I категорії

Департаменту конституційного, адміністративного та соціального законодавства Міністерства юстиції України

Людмила ПАРХОМЕНКО
юрист з податкового права Київського офісу ЮФ «Халас і Партнери»

Нові правила оцінки майна: що змінилось?

Міністерство юстиції України підготувало нові «покраплення» для українців. Зокрема, Мін'юст наказом від 21.05.2012 р. № 766/5 вніс до Порядку вчинення нотаріальних дій нотаріусами України зміни, відповідно до яких:

- нотаріус посвідчує договори відчуження нерухомого майна за наявності оціночної вартості такого майна, яка визначена суб'єктом оціночної діяльності – суб'єктом господарювання приватної форми власності, виключ-

ним видом діяльності якого є оцінка для цілей оподаткування та нарахування і сплати інших обов'язкових платежів;

- проведення незалежної оцінки майна є обов'язковим у випадках застави державного та комунального майна, відчуження державного та комунального майна способами, що не передбачають конкуренції покупців у процесі продажу, або в разі продажу одному покупцю, визначення збитків або розміру відшкодування, під час вирішення спорів та в інших випадках, визначених законодавством або за згодою сторін;

- нотаріус посвідчує договір відчуження рухомого майна, у тому числі транспортних засобів, за наявності оціночної вартості такого рухомого майна, визначеної суб'єктом оціночної діяльності за напрямом для цілей оподаткування.

Наказ зареєстрований у Міністерстві юстиції України 22 травня 2012 р. за № 808/21120 та набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Загальним нововведенням є те, що суб'єкт оціночної діяльності має бути зареєстрований як суб'єкт господарювання приватної форми власності і здійснювати діяльність виключно як оцінку «для цілей оподаткування та нарахування і сплати інших обов'язкових платежів, які справляються відповідно до законодавства». Крім того, цей суб'єкт повинен отримати сертифікат суб'єкта оціночної діяльності за напрямом оцінки для цілей оподаткування та нарахування і сплати інших обов'язкових платежів, які справляються відповідно до законодавства, а інформація про нього має бути внесена до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності за напрямом оцінки для цілей оподаткування та нарахування і сплати інших обов'язкових платежів, які справляються відповідно до законодавства.

Якщо оцінники крім оцінки займатимуться будь-якою іншою діяльністю, вони не зможуть отримати дозвіл на здійснення такого виду діяльності, як оцінка в цілях оподаткування, нарахування та сплати інших обов'язкових платежів.

При укладенні договору купівлі-продажу нерухомості обов'язок зі сплати податку покладається на продавця. Відповідно до положення Податкового кодексу України ставка податку становить 5% бази оподаткування. Тобто 5% мають бути утримані та сплачені до державного бюджету виходячи з вартості, зазначеної в договорі купівлі-продажу. При продажу нерухомості ціна визначається за домов-

леністю сторін. Але вона не може бути нижчою за оцінку, яку до недавнього часу давало бюро технічної інвентаризації (БТІ). Тобто податок утримується з тієї суми, на яку БТІ оцінило нерухомість.

Сьогодні Міністерство юстиції України обмежило повноваження БТІ щодо оцінки майна та надало такі функції суб'єкту оціночної діяльності. Добре це чи погано? Поки на це запитання відповісти не можна, адже наказ набрав чинності лише 5 червня 2012 р. Але вже можна констатувати, що пересічному українцю ці зміни додали клопоту. Оскільки Фонд держмайна визначив небагато організацій, які отримали дозвіл на оцінку майна по всій Україні. Отже, щоб провести оцінку нерухомості, українець має чекати на свою чергу та сплачувати чималі копії. Нотаріус же не зможе посвідчити договір без визначення оціночної вартості суб'єктом оціночної діяльності.

Позитивним аспектом є те, що відповідно до положень ПКУ дохід, отриманий платником податку від продажу (обміну) не частіше одного разу протягом звітного податкового року житлового будинку, квартири або їх частини, кімнати, садового (дачного) будинку (включаючи земельну ділянку, на якій розташовані такі об'єкти, а також господарсько-побутові споруди та будівлі, розташовані на такій земельній ділянці), а також земельної ділянки, що не перевищує норми безоплатної передачі, визначеної ст. 121 Земельного кодексу України залежно від її призначення, та за умови перебування такого майна у власності платника податку понад три роки, не оподатковується ☺

ЗАКОНОДАВЧІ НОВИНКИ

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення та спрощення процедури державної реєстрації земельних ділянок та речових прав на нерухоме майно»

Законом ст. 4 Декрету Кабінету міністрів «Про державне мито» доповнено положеннями, згідно з якими мають пільги щодо сплати державного мита: «49) органи державної влади (посадові особи) – за державну реєстрацію обтяження права на нерухоме майно; 50) органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування – за державну реєстрацію права власності держави, територіальної громади на земельні ділянки, яке виникло в силу закону».

Також Закон «Про нотаріат» доповнено ст. 461 про повноваження нотаріусів у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень. Згідно з нею нотаріус під час вчинення нотаріальних дій із нерухомим майном, об'єктом незавершеного будівництва користується Державним реєстром речових прав на нерухоме майно, є спеціальним суб'єктом, на якого покладаються функції держреєстратора прав на нерухоме майно відповідно до вимог Закону «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень», і має печатку такого реєстратора. Користування Державним реєстром здійснюється безпосередньо нотаріусом, який вчиняє відповідну нотаріальну дію. Нотаріус під час вчинення нотаріальних дій із нерухомим майном, об'єктом незавершеного будівництва здійснює пошук у Державному реєстрі відомостей про зареєстровані речові права на нерухоме майно, об'єкт незавершеного будівництва, обтяження таких прав та за його результатами формує витяг з Державного реєстру, який залишається у справі державної нотаріальної контори чи приватного нотаріуса.

У Законі «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» передбачено, що державна реєстрація прав власності, реєстрація яких проведена відповідно до законодавства, що діяло на момент їх виникнення, під час вчинення нотаріальної дії з нерухомим майном, об'єктом незавершеного будівництва проводиться нотаріусом, яким вчиняється така дія. Державна реєстрація прав у результаті вчинення нотаріальної дії з нерухомим майном, об'єктом незавершеного будівництва проводиться нотаріусом, яким вчинено таку дію.

Згідно із Законом у Державному реєстрі прав реєструються речові права та їх обтяження на земельні ділянки, а також на об'єкти нерухомого майна, розташовані на земельній ділянці, переміщення яких неможливе без їх знецінення та зміни призначення, а саме: підприємства як єдині майнові комплекси, житлові будинки, будівлі, споруди (їх окремі частини), квартири, житлові та нежитлові приміщення. Якщо законодавством передбачено прийняття в експлуатацію об'єкта нерухомого майна, державна реєстрація прав на такий об'єкт проводиться після прийняття його в експлуатацію у встановленому законодавством порядку.

... ЩОДО НЕРУХОМОСТІ

Закон доповнено також положенням, згідно з яким державний реєстратор під час проведення державної реєстрації прав, які виникли та зареєстровані в установленому порядку до 1 січня 2013 р., заитує від органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, які відповідно до чинного на момент реєстрації законодавства проводили таку реєстрацію, інформацію (довідки, копії документів тощо), необхідну для реєстрації прав та їх обтяжень, якщо такі документи не були подані заявником або якщо документи, подані заявником, не містять передбачених цим законом відомостей про правонабувача або про нерухоме майно. Органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи та організації, до яких надійшов запит, зобов'язані безоплатно в установленому законодавством порядку протягом трьох робочих днів надати державному реєстратору відповідну інформацію, зокрема, щодо зареєстрованих речових прав на нерухоме майно, у тому числі земельні ділянки.

Законом передбачена можливість подання документів на державну реєстрацію прав як у паперовій, так і в електронній формі шляхом запровадження механізму їх подання державним кадастровим реєстратором.

«Про технічну інвентаризацію об'єктів нерухомого майна»

Цей акт визначає правові та організаційні засади здійснення технічної інвентаризації об'єктів нерухомого майна. Дія цього документа не поширюється на виконання робіт із земельно-кадастрової інвентаризації земель.

Згідно із Законом технічна інвентаризація об'єктів нерухомого майна здійснюється з метою: оцінки технічного стану наявних об'єктів нерухомого майна, визначення їх фактичної площі та об'єму; інформаційного забезпечення органів державної влади та органів місцевого самоврядування, юридичних та фізичних осіб у межах, встановлених законом; здійснення відповідними органами контролю за використанням і схоронністю житлового фонду та інших об'єктів нерухомого майна; збору інформації та надання звітності щодо об'єктів нерухомого майна для ведення державного статистичного обліку; встановлення факту існування або припинення існування об'єкта нерухомого майна; захисту прав та інтересів власників чи користувачів об'єктів нерухомого майна.

Організацію та забезпечення технічної інвентаризації об'єктів нерухомого майна здійснюють бюро технічної інвентаризації при органах місцевого самоврядування, на території яких розташовано об'єкт.

Технічній інвентаризації підлягають будинки, будівлі, споруди усіх видів та їх комплекси, інженерні мережі, елементи благоустрою, захисні споруди цивільного захисту і

цивільної оборони, мости та штучні споруди, зелені насадження. У випадках, передбачених чинним законодавством, технічній інвентаризації можуть підлягати об'єкти нерухомого майна, не завершені будівництвом, самовільно збудовані, безхазяйні об'єкти, об'єкти інженерної інфраструктури територіальних громад, об'єкти у стадії руйнування.

Технічна інвентаризація об'єктів нерухомого майна здійснюється за їх місцезнаходженням. Якщо об'єкт розташований на території двох чи більше адміністративно-територіальних одиниць, технічна інвентаризація здійснюється бюро технічної інвентаризації, на території обслуговування якого розміщується більша за площею частина такого об'єкта.

Документом передбачено, що послуги з технічної інвентаризації фізичним та юридичним особам надаються на платній основі, крім випадків надання інформації за зверненням органів місцевого самоврядування щодо проведення технічної інвентаризації за скаргами фізичних або юридичних осіб про порушення власником (утримувачем) об'єкта нерухомого майна вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності. Технічна інвентаризація об'єктів нерухомого майна та видача відповідних технічних документів здійснюються за тарифами, затвердженими виконавчими органами місцевого самоврядування.

«Про реалізацію соціальних ініціатив Президента України щодо здешевлення вартості іпотечних кредитів»

Документом, зокрема, встановлено, що в Державному бюджеті України на 2013-й та наступні роки передбачаються видатки на компенсацію процентів, сплачуваних банкам та/або іншим фінансовим установам за кредитами, отриманими громадянами на будівництво (реконструкцію) чи придбання житла. Компенсація процентів за такими кредитами здійснюється відповідно до порядку здешевлення вартості іпотечних кредитів, встановленого Кабміном.

Визначено також, що фінансування об'єктів незавершеного будівництва, що здійснюється за бюджетними програмами, які передбачають надання громадянам державної підтримки для будівництва (придбання) житла, зокрема, шляхом сплати частини його вартості, надання пільгового іпотечного кредиту, компенсації процентів, сплачуваних банкам та/або іншим фінансовим установам за кредитами, отриманими на будівництво (реконструкцію) чи придбання житла, може здійснюватися шляхом укладення між замовниками будівництва (власниками, управителями) та громадянами договорів купівлі-продажу майнових прав.

Законодавчим актом до Земельного кодексу України внесено зміни, згідно із якими право оренди земельної ділянки посвідчується договором оренди землі, зареєстрованим відповідно до закону, або договором оренди землі та договором відчуження права оренди землі, зареєстрованим відповідно до закону ☺

ЗАКОНОДАВЧІ НОВИНКИ

... ЩОДО ЛІКАРСЬКИХ
ЗАСОБІВ

«Про внесення змін до деяких законів України щодо ліцензування імпорту лікарських засобів та стосовно визначення терміна «активний фармацевтичний інгредієнт»

Законом визначені механізми державного регулювання діяльності з імпортування лікарських засобів згідно з міжнародними та європейськими вимогами, подальшої гармонізації національної нормативно-правової бази у сфері обігу лікарських засобів із міжнародним та європейським законодавством. Згідно з документом «на територію України можуть ввозитися лікарські засоби, зареєстровані в Україні, за наявності сертифіката якості серії лікарського засобу, що видається виробником, та ліцензії на імпорт лікарських засобів, що видається імпортеру (виробнику або особі, що представляє виробника лікарських засобів на території України), у порядку, встановленому законодавством.

У додатку до ліцензії зазначається перелік лікарських засобів, дозволених до імпорту ліцензіату, а також особливі умови провадження діяльності. Підставою для видачі ліцензії на імпорт лікарських засобів є наявність відповідної матеріально-технічної бази, кваліфікованого персоналу, а також умов щодо контролю за якістю лікарських засобів, що ввозитимуться на територію України. Відповідність матеріально-технічної бази, кваліфікації персоналу, а також умов щодо контролю за якістю лікарських засобів, що ввозитимуться на територію України, встановленим вимогам та заявленим характеристикам у поданих заявником документах для одержання ліцензії підлягає обов'язковій перевірці до видачі ліцензії у межах строків, передбачених для видачі ліцензії, за місцем провадження діяльності органом ліцензування у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади у галузі охорони здоров'я.

Термін придатності лікарських засобів, що ввозяться на територію України, має становити не менше половини терміну, визначеного виробником, за умови, що виробник визначив термін менше одного року, або не менш як шість місяців за умови, що виробник визначив термін більше одного року. Порядок ввезення лікарських засобів на територію України встановлюється Кабінетом міністрів України.

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення відповідальності за фальсифікацію або обіг фальсифікованих лікарських засобів»

Законодавчим актом ст. 442 Кодексу України про адміністративні правопорушення викладено у новій редакції, згідно з якою встановлюється відповідальність за «порушення обмежень, встановлених для працівників лікувально-профілактичних, фармацевтичних (аптечних) закладів та їх керівників, під час здійснення професійної діяльності».

Законом також викладено в новій редакції ст. 3211 Кримінального кодексу України. Згідно зі змінами передбачена відповідальність за «виготовлення, придбання, перевезення, пересилання, зберігання з метою збуту фальсифікованих лікарських засобів або збут завідомо фальсифікованих лікарських засобів».

Документом також передбачається доповнити ККУ ст. 3212, згідно з якою передбачена відповідальність за «умисне порушення встановленого порядку доклінічного вивчення, клінічних випробувань і державної реєстрації лікарських засобів, а також фальсифікацію їх результатів»

Лариса
ПОБЕРЕЖНЮК
партнер Правової
групи «Павленко і
Побережнюк»

Звернімося до історії розвитку питання про охорону інтелектуальних прав у сфері інформаційних технологій. Першим кроком у цьому напрямку стало надання комп'ютерним програмам статусу літературного твору. Так, після тривалих спроб встановити належний захист комп'ютерних програм були розроблені міжнародні правила їх охорони, закріплені в Угоді про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності, а також у Договорі Всесвітньої організації інтелектуальної власності (1996 р.). Цими документами всіх країн-учасниць було зобов'язано «охороняти комп'ютерні програми, надані у вигляді початкового або об'єктивного коду в якості літературного твору відповідно

Останнім часом в Україні активно розвивається ІТ-бізнес. На жаль, більшість компаній реєструється за кордоном, а послуги вітчизняних програмістів замовляють переважно іноземні інвестори. Така ситуація є зрозумілою, оскільки податкова політика України не сприяє розвитку цієї сфери. Проблем багато, проте є і приємні новини. Серед них – останні ініціативи уряду щодо розробки концепції розвитку ІТ-сфери. Сподіваємось, що вони знайдуть вираження у прийнятті відповідних нормативно-правових актів. Зупинимось на деяких аспектах охорони інтелектуальної власності на комп'ютерні програми

Зараз в Україні не передбачено патентування комп'ютерних програм загалом. Законом «Про винахід та корисну модель» комп'ютерна програма віднесена до об'єктів, що не можуть одержувати правову охорону.

Світова практика в цьому питанні йде різними шляхами. Основні проблеми патентування програмних продуктів пов'язані з тим, що комп'ютерна програма не є матеріальним об'єктом. Міжнародна патентна класифікація передбачає можливість патентування способів розпізнавання, відтворення та представлення, покладених в основу програмного продукту, обробки та генерації даних зображення, обробки цифрових даних. У США та Японії створені найширші можливості для патентування комп'ютерних програм, адже під винаходом розуміється технічна ідея, створена шляхом використання природних

Охорона прав ІВ на комп'ютерні програми в Україні не є досконалою

до Бернської конвенції (1971 р.).» Також було зазначено, що «охорона має розповсюджуватись на всі програми незалежно від способу і форми їх вираження».

Україна пішла світовим шляхом і в 1993 р. закріпила статус комп'ютерної програми як літературного твору Законом «Про авторські і суміжні права». Цей нормативно-правовий акт визначає комп'ютерну програму як набір інструкцій у вигляді слів, цифр, кодів, схем, символів чи у будь-якому іншому вигляді, виражених у формі, придатній для зчитування комп'ютером, які приводять його у дію для досягнення певної мети або результату (це поняття охоплює як операційну систему, так і прикладну програму, що виражені у вихідному або об'єктному кодах). Комп'ютерні програми є об'єктом авторського права і охороняються законом. Законом презюмується, що авторські права належать розробнику комп'ютерної програми. Автор програмного продукту може зареєструвати авторське право у Державній службі інтелектуальної власності, проте охорона надається і без такої реєстрації. За загальним правилом авторське право діє все життя автора та 70 років після його смерті.

Однак захист не є досконалим, оскільки, змінивши, наприклад, коди комп'ютерної програми, інші особи отримають нібито новий програмний продукт, який по суті може бути аналогічним первісному, а отже, і авторські права на нього, що також охоронятимуться законом. Авторське право не надає охорони алгоритму, який лежить в основі програми. Закон «Про авторські і суміжні права» визначає, що правова охорона поширюється тільки на форму вираження твору і не поширюється на будь-які ідеї, теорії, принципи, методи, процедури, процеси, системи, способи, концепції, відкриття, навіть якщо вони виражені, описані, пояснені, проілюстровані у творі.

Щоб підвищити рівень захисту інтелектуальних прав в першу чергу для розробників, треба захистити саму ідею. Таку концепцію можна реалізувати шляхом розробки спеціального законодавства, яке дозволило б отримувати патент на винахід.

Головне при поданні заявки на отримання патенту – детально розкрити можливість створеного програмного продукту забезпечити технічний ефект. В Європі за загальним правилом комп'ютерна програма не підлягає патентуванню, проте якщо вона має характер технічного рішення, можливість патентної охорони існує.

В Україні, незважаючи на неможливість запатентувати програму загалом, з метою підвищення рівня захисту можна, наприклад, отримати патент на технологічне вирішення, яке відповідає характеристикам винаходу. Відповідно до Закону «Про винахід і корисну модель» винахід – це технологічне (технічне) вирішення, що відповідає умовам патентоздатності (новизні, винахідницькому рівню і промисловій придатності). Об'єктом винаходу може бути: продукт (пристрій, речовина, штам мікроорганізму, культура клітин рослин і тварин тощо), спосіб, застосування раніше відомого продукту чи способу за новим призначенням.

У Російській Федерації передбачено підхід, завдяки якому реалізується охорона комп'ютерних програм як об'єктів авторського і суміжного права. Відповідно до Цивільного кодексу РФ суміжні права визнаються за виготовлювачем бази даних. Ним вважається особа, яка організувала створення бази даних і роботу зі збирання, обробки та розташування матеріалів, які її складають. Виготовлювачу бази даних, створення якої потребує значних фінансових, матеріальних, організаційних та інших витрат, належить виключне право вилучати інформацію з бази даних та розповсюджувати, використовувати її в будь-якій формі та будь-яким способом. Виключне право виготовлювача бази даних визнається незалежно від авторських і виключних прав інших осіб як на базу даних загалом, так і на її складові частини.

Спори тривають, і пошук оптимального способу захисту інтелектуальних прав у сфері інформаційних технологій наразі продовжується

ТЕМА ТИЖНЯ: ПОДАТКОВЕ ПРАВО

Розглянемо зміни, внесені до Податкового кодексу Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо удосконалення деяких податкових норм» від 24.05.2012 р. № 4834-VI (далі – Закон № 4834-VI), і з'ясуємо, як вони вплинуть на податкові справи підприємців. Ці зміни набрали чинності 1 липня 2012 р.

Законодавчі новели для підприємців

Про деякі зміни до Податкового кодексу, що набрали чинності 1 липня 2012 р.

**Євген
ОВСІЄНКО**
ЮК «Олексій Пуха
і Партнери»

У пояснювальній записці до проекту Закону № 4834-VI зазначалося, що його основним завданням є вдосконалення деяких норм ПКУ з метою спрощення процедур взяття на облік платників податків, покращення адміністрування податків і зборів, уникнення конфлікту інтересів між платниками податків і контролюючими органами, надання платникам податків більших можливостей застосування спеціальних режимів, а також завершення запровадження принципу «єдиного вікна» при здійсненні державної реєстрації суб'єктів господарювання та взяття їх на облік в органах Державної податкової служби. Чи відповідає мета, заявлена авторами зазначеного документа, досягнутим результатам і який характер мають чинні нововведення?

Безперечно, позитивним є скасування права органів ДПС вимагати від платників податків надання пояснень з питань, що виникають під час проведення перевірок. Тепер це стало правом платника податків, а не його обов'язком.

Натомість органи ДПС набули право безоплатно отримувати від органів, які забезпечують ведення відповідних державних реєстрів (кадастрів), інформацію, необхідну для здійснення повноважень щодо забезпечення погашення податкового боргу платника податків. Максимальний строк надання цими органами інформаційних довідок на письмові запити органів ДПС становить п'ять робочих днів із дня отримання таких запитів.

Зазнала змін ст. 48 ПКУ. Відтепер у разі ведення бухгалтерського обліку та подання податкової декларації безпосередньо керівником платника податку така декларація підписується лише керівником. Раніше, як відомо, був потрібний також підпис особи, яка відповідає за ведення бухгалтерського обліку.

Зазнав змін і порядок періодичного узагальнення податкових консультацій. Якщо нове положення буде реалізовано на практиці, платники податків зможуть ознайомлюватися з узагальненнями консультацій також за допомогою інтернет-ресурсів.

Слід наголосити на збільшенні розміру податкового боргу платника податків, за якого податкова вимога не надсилається, з одного неоподаткованого мінімуму доходів громадян до 20.

Відповідно до Перехідних положень Закону № 4834-VI разом із набранням чинності Законом «Про внесення змін до деяких законів України щодо взяття на облік юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців», що відбудеться 16 грудня 2012 р., наберуть чинності зміни до ПКУ, що запровадять так зване «єдине вікно». Важливо, що дані про взяття на облік в органах ДПС юридичних осіб та їх відокремлених підрозділів як платників податків і зборів передаватимуться до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців (далі – ЄДРЮОФOP) у день взяття юридичної особи та її відокремленого підрозділу на облік. Слід підкреслити, що з 16 грудня 2012 р. взяття юридичних осіб та їх відокремлених підрозділів як платників податків і зборів на облік підтверджуватиметься випискою з ЄДРЮОФOP. Таким чином, більшість підприємців не отримуватимуть до-

відку форми № 4-ОПП (про взяття на облік платника податків). Як і раніше, цю довідку надсилатимуть (видаватимуть) платникам податків – юридичним особам та відокремленим підрозділам юридичних осіб, для яких законом установлені особливості їх державної реєстрації та які не включаються до ЄДРЮОФOP. Отже, взяття на облік основної маси платників податків здійснюватиметься на підставі відомостей з реєстраційної картки, наданих державним реєстратором.

Важливо, що відтепер акт (довідка) документальної невізної перевірки може бути не тільки вручений особисто платнику податків чи його законному представнику, але й надісланий рекомендованим листом із повідомленням про вручення.

Крім того, максимальний обсяг податкового боргу, за якого право податкової застави не застосовується, збільшено до 20 неоподаткованих мінімумів доходів громадян.

Стаття 95 ПКУ доповнена новими пунктами, положення яких встановлюють нові правила продажу майна, що перебуває в заставі. Так, відтепер платник податків має право самостійно здійснити відчуження майна, що перебуває в податковій заставі, за наявності відповідної згоди органу ДПС та спрямування коштів, отриманих від такого продажу, в рахунок погашення податкового боргу. Для цього платник податків зобов'язаний надати податковому керуючому звернення, в якому визначаються зміст

До платників єдиного податку штрафні санкції за порушення у 2012 р. порядку обчислення, правильності заповнення податкових декларацій платника єдиного податку та повноти сплати сум єдиного податку платниками не застосовуються

операції з відчуження майна та фінансово-економічні наслідки її проведення. Зауважимо, що податковий керуючий має право не дати згоду на таку операцію, якщо, за його висновками, цінові умови та/або форми розрахунку за такою операцією призведуть до зменшення спроможності платника податків вчасно або в повному обсязі погасити податковий борг.

Розширено підстави відповідальності за податкові правопорушення. Так, несплата авансованих внесків з плати за користування надрами для видобування корисних копалин тягне накладення штрафу в розмірі 50% суми податкових зобов'язань з плати за користування надрами для видобування корисних копалин, визначених за податковий (звітний) період, у якому такі аванси не були сплачені.

Важливих змін зазнав розділ III ПКУ «Податок на прибуток підприємств». Суми коптів (інших видів компенсації), отримані платником податку як оплата товарів (виконаних робіт, наданих послуг), відвантажених у період перебування такого платника на спрощеній системі оподаткування, обліку та звітності, з яких не був сплачений єдиний податок, включаються до доходу (без урахування сум податку на додану вартість, що надійшли у вартості таких товарів (виконаних робіт, наданих послуг) у звітному податковому періоді отримання таких коптів (інших видів компенсації) і відтепер враховуються при обчисленні об'єкта оподаткування.

Натомість до складу доходів, що не враховуються при визначенні об'єкта оподаткування, включено копшти або майно, внесені до статутного капіталу, які не повернуті власнику корпоративних прав, емітованих платником податку, або не повернуті учаснику господарського товариства у зв'язку з недостатністю або відсутністю активів внаслідок погашення зобов'язань при припиненні діяльності такого платника шляхом ліквідації юридичної особи.

Надзвичайно важливі зміни були внесені до розділу V ПКУ «Податок на додану вартість». Позитивним нововведенням є значне спрощення порядку добровільної реєстрації платника податку на додану вартість. Так, скасована умова, згідно з якою обсяг постачання товарів або послуг іншим платникам податку за останні 12 календарних місяців сукупно має становити не менше 50% загального обсягу постачання. Крім того, відтепер зареєструватися як платник ПДВ зможе будь-яка особа. Нагадуємо, що раніше існувала умова, відповідно до якої розмір статутного капіталу або балансова вартість активів (основних засобів, нематеріальних активів, запасів) такої особи мали становити не менше 300 тис. грн. Також значно скорочено строк реєстрації платників ПДВ – з десяти до п'яти днів.

Інноваційним і вочевидь корисним нововведенням є запровадження електронної податкової накладної. Щоправда, для надання її покупцю слід зареєструвати електронний підпис уповноваженої платником особи в порядку, визначеному законодавством, а також зареєструвати податкову накладну в Єдиному реєстрі податкових накладних. У цьому разі заповнення податкової накладної в паперовому вигляді не обов'язкове.

Зазнав змін і розділ XIV ПКУ «Спрощена система оподаткування, обліку та звітності». Зокрема, уточнено перелік суб'єктів господарювання, які не можуть бути платниками єдиного податку, встановлений у п. 291.5. ст. 291 ПКУ. Із нього виключили суб'єктів господарювання, які здійснюють виробництво, постачання, продаж (реалізацію) ювелірних та побутових виробів із дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та напівдорогоцінного каміння, реалізацію корисних копалин місцевого значення, кур'єрську діяльність, діяльність у сфері зв'язку, що не підлягає ліцензуванню.

Крім того, тепер платник єдиного податку може самостійно (за умови дотримання вимог, встановлених ПКУ для обраної ним групи) перейти на сплату єдиного податку, встановленого для інших груп платників єдиного податку, якщо подасть заяву до органу ДПС не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного кварталу. При цьому у платника єдиного податку третьої групи, який є платником ПДВ, анулюється свідоцтво платника ПДВ.

Також відтепер, складаючи заяву про перехід на спрощену систему оподаткування, слід вказати в ній види господарської діяльності згідно з КВЕД ДК 009:2010, а не КВЕД ДК 009:2005, як це було раніше.

Слід наголосити, що до платників єдиного податку штрафні санкції за порушення у 2012 р. порядку обчислення, правильності заповнення податкових декларацій платника єдиного податку та повноти сплати сум єдиного податку платниками не застосовуються.

Отже, слід визнати, що більшість змін, внесених до ПКУ Законом № 4834-VI, є позитивними. Однак законодавцю не слід зупинятися на досягнутому, адже чимало проблем у сфері оподаткування залишаються невирішеними.

Конституційний Суд України

Рішення від 12 червня 2012 р. | Справа № 1-3/2012

Справа щодо конституційності окремих положень ПК

Суб'єкт права на конституційне подання – 53 народних депутатів України – звернувся до КСУ з клопотанням визнати таким, що не відповідає Конституції України, Податковий кодекс України як повністю, так і в окремих частинах.

Неконституційність ПКУ автори клопотання вбачають у порушенні процедури його розгляду, ухвалення та набрання ним чинності, що суперечить ч. 2 ст. 19, ч. 3 ст. 84, ст. 85, 89 Конституції України.

Крім того, народні депутати України звернулися до КСУ з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції, окремі положення ПКУ, а саме: п/п 16.1.13 п. 16.1 ст. 16; п/п 20.1.11, п/п 20.1.15.2 п/п 20.1.15 п. 20.1 ст. 20; п/п 94.2.2, 94.2.4, 94.2.5 п. 94.2, пп. 94.5, 94.10 ст. 94; п. 119.2 ст. 119; п/п «б» п/п 129.1.1, п/п 129.1.2 п. 129.1 ст. 129; п. 153.8 ст. 153; п/п 164.2.7, 164.2.13, 164.2.15 п. 164.2 ст. 164.

Суб'єкт права на конституційне подання стверджує, що зазначені положення ПКУ суперечать ст. 3, 13, 22, 30, 33, 41, 42, 43, 48, 55, 62, 64, 124 Конституції України.

Ухвалою КСУ від 14.07.2011 р. відмовлено у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням 53 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) ПКУ стосовно конституційності процедури розгляду, ухвалення і набрання ним чинності та п/п 20.1.15.2 п/п 20.1.15 п. 20.1 ст. 20, п/п 94.2.4 п. 94.2 ст. 94, п. 153.8 ст. 153 ПКУ на підставі пп. 2, 3 ст. 45 Закону «Про Конституційний Суд України» – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим цим Законом, невідвідомість КСУ питань, порушених у конституційному поданні.

Суд встановив

Вирішуючи питання щодо конституційності оспорюваних положень ПКУ, КСУ виходить з того, що: Україна є демократичною, правовою державою, у якій визнається і діє принцип верховенства права; права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави; утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави, яка відповідає перед людиною за свою діяльність; забезпечення економічної безпеки України є однією з найважливіших функцій держави; громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом; кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю; ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності, право приватної власності є непорушним; кожен має право на підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом; конституційні права і свободи людини і громадянина не можуть бути обмежені, крім випадків, передбачених Конституцією України; кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законом (ст. 1, ч. 2 ст. 3, ч. 1 ст. 8, ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 24, ч. 1, 4 ст. 41, ч. 1 ст. 42, ч. 1 ст. 64, ч. 1 ст. 67 Основного Закону України).

Згідно з ч. 1 ст. 9 Конституції України чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою, є частиною національного законодавства України. У ст. 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р. сказано: «Кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права. Проте попередні положення жодним чином не обмежують право держави вводити в дію такі закони, які вона вважає за необхідне, щоб здійснювати контроль за користуванням майном відповідно до загальних інтересів або для забезпечення сплати податків чи інших зборів або штрафів».

Відповідно до п. 4.1 ст. 4 ПКУ податкове законодавство України ґрунтується, зокрема, на таких принципах: рівність усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації; невідворотність настання визначеної законом відповідальності у разі порушення податкового законодавства; єдиний підхід до встановлення податків та зборів – визначення на законодавчому рівні всіх обов'язкових елементів податку.

У п/п 16.1.13 п. 16.1 ст. 16 ПКУ передбачено, що платник податків зобов'язаний допускати посадових осіб контролюючого органу під час проведення ними перевірок до обстеження приміщень, територій (крім житла громадян), що використовуються для одержання доходів чи пов'язані з утриманням об'єктів оподаткування, а також для проведення перевірок з

питань обчислення і сплати податків та зборів у випадках, встановлених ПКУ.

Згідно з п/п 20.1.11 п. 20.1 ст. 20 ПКУ органи державної податкової служби мають право доступу під час проведення перевірок до територій, приміщень (крім житла громадян) та іншого майна, що використовуються для провадження господарської діяльності та/або є об'єктами оподаткування або використовуються для отримання доходів (прибутку) чи пов'язані з іншими об'єктами оподаткування та/або можуть бути джерелом погашення податкового боргу.

На думку суб'єкта права на конституційне подання, вказані положення ПКУ не відповідають чч. 1, 2 ст. 30, ч. 1 ст. 124 Конституції України, оскільки проникнення до житла чи до іншого володіння особи, проведення в них огляду чи обшуку допускається не інакше як за вмотивованим рішенням суду.

КСУ зазначає, що в оспорюваних положеннях ПКУ йдеться не про проникнення, а про доступ контролюючих органів до обстеження визначених у ПКУ територій, приміщень та обов'язок платника податків допускати посадових осіб контролюючого органу під час проведення ними перевірок до обстеження

відповідних приміщень, територій. При цьому в разі недопущення посадових осіб органів Державної податкової служби до обстеження територій, приміщень, вказаних у п/п 20.1.11 п. 20.1 ст. 20 ПКУ ці органи мають право звертатися до суду щодо зупинення видаткових операцій платника податків на рахунках такого платника податків у банках та інших фінансових установах (крім операцій з видачі заробітної плати та сплати податків, зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а також визначених контролюючим органом грошових зобов'язань платника податків).

На думку КСУ, закріплені в п/п 16.1.13 п. 16.1 ст. 16, п/п 20.1.11 п. 20.1 ст. 20 ПКУ компетенція контролюючих органів та обов'язок платників податків є необхідними умовами забезпечення виконання приписів ч. 1 ст. 67 Конституції України, згідно з якою кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори в порядку і розмірах, встановлених законом.

Отже, немає підстав вважати наведені положення ПКУ такими, що порушують вимоги чч. 1, 2 ст. 30 Конституції України, за якими кожному гарантується недоторканність житла та не допускається проникнення до житла чи до іншого володіння особи, проведення в них огляду чи обшуку інакше як за вмотивованим рішенням суду.

Крім того, КСУ зазначає, що народні депутати України не навели правового обґрунтування тверджень щодо невідповідності оспорюваних положень ПКУ вимогам ст. 124 Конституції України.

Враховуючи викладене, КСУ дійшов висновку, що п/п 16.1.13 п. 16.1 ст. 16, п/п 20.1.11 п. 20.1 ст. 20 ПКУ не суперечать чч. 1, 2 ст. 30, ч. 1 ст. 124 Конституції України.

Суб'єкт права на конституційне подання вважає, що застосування адміністративного арешту майна платника податків до фізичної особи, яка, маючи податковий борг, виїжджає за кордон (п/п 94.2.2 п. 94.2 ст. 94 ПКУ), обмежує її право вільно залишати територію України, гарантоване ч. 1 ст. 33 Основного За-

кону. Відповідно до ПКУ податковий борг становлять сума угодженого грошового зобов'язання (з урахуванням штрафних санкцій за їх наявності), але не сплаченого платником податків у встановлений ПКУ строк, а також пеня, нарахована на суму такого грошового зобов'язання (п/п 14.1.175 п. 14.1 ст. 14).

Адміністративний арешт майна платника податків є винятковим способом забезпечення виконання платником податків його обов'язків, визначених законом, і полягає у забороні платнику податків вчиняти щодо свого майна, яке підлягає арешту, дії, зазначені у п. 94.5 ст. 94 ПКУ (п. 94.1, 94.3 ст. 94 ПКУ).

Згідно з п/п 94.5 ст. 94 ПКУ адміністративний арешт майна платника податків може бути повним або умовним. Повним адміністративним арештом майна платника податків визнається заборона платнику податків на реалізацію прав розпорядження або користування його майном. Умовним адміністративним арештом майна платника податків визнається обмеження платника податків щодо реалізації прав власності на таке майно, яке полягає в обов'язковому попередньому отриманні дозволу керівника відповідного органу державної податкової служби на здійснення платником податків будь-якої операції з таким майном.

Аналіз названих положень ПКУ дає підстави констатувати, що вони не містять заборони виїжджати за кордон фізичній особі, яка має податковий борг, а п/п 94.2.2 п. 94.2 ст. 94 стосується лише обмеження права власності платника податків щодо належного йому майна в разі, якщо ця особа має податковий борг і виїжджає за кордон.

З огляду на викладене КСУ дійшов висновку, що п/п 94.2.2 п. 94.2 ст. 94 ПКУ не суперечить ч. 1 ст. 33 Конституції України.

Адміністративний арешт майна платника податків відповідно до п/п 94.2.5 п. 94.2 ст. 94 ПКУ може бути застосовано, якщо відсутня реєстрація особи як платника податків в органі Державної податкової служби, якщо така реєстрація є обов'язковою відповідно до ПКУ або якщо платник податків, що отримав податкове повідомлення або має податковий борг, вчиняє дії з переведення майна за межі України, його приховування або передачі іншим особам.

Суб'єкт права на конституційне подання стверджує, що вказані положення ПКУ суперечать принципам недоторканності житла та непорушності права приватної власності, закріплені у ст. 30, 41 Основного Закону, оскільки, на його думку, зі змісту цих положень вбачається, що арешт може накладатися на майно, яке не використовується в господарській діяльності, у тому числі й на житло особи.

Згідно з Конституцією кожен зобов'язаний сплачувати податки і збори (ч. 1 ст. 67), виключно законами України встановлюються система оподаткування, податки і збори (п. 1 ч. 2 ст. 92).

Наявність у законодавця права запроваджувати в законах на певний строк особливий порядок розпорядження платником податків своїми активами, до яких належить і житло, відповідає правовій позиції КСУ, викладеній у Рішенні від 24.03.2005 р. № 2-рп/2005: «Встановлення системи оподаткування, податків і зборів, їх розмірів та порядку сплати є виключною прерогативою закону. При унормуванні цих суспільних відносин держава має право визначати механізми, які забезпечують платником належну сплату податків і зборів» (абзац 4 п/п 4.1 п. 4 Мотивувальної частини).

КСУ вважає, що застосування адміністративного арешту майна платника податків з метою забезпечення виконання цим платником податків своїх обов'язків не є порушенням права особи на недоторканність житла. Отже, адміністративний арешт майна платника податків не позбавляє платника податків гарантованого ст. 41 Конституції України права власності на таке майно.

Враховуючи зазначене, КСУ констатує, що п/п 94.2.5 п. 94.2 ст. 94 ПКУ не суперечить ст. 30, 41 Конституції.

Народні депутати України також стверджують про невідповідність ст. 24, 42, 46, 48, 55, 62, 64 Конституції України пп. 94.5, 94.10 ст. 94, п/п 119.2 ст. 119, п/п «б» п/п 129.1.1, п/п 129.1.2 п. 129.1 ст. 129, п/п 164.2.7, 164.2.13, 164.2.15 п. 164.2 ст. 164 ПКУ.

Відповідно до п. 94.5 ст. 94 ПКУ повним адміністративним арештом майна платника податків визнається заборона платнику податків на реалізацію прав розпорядження або користування його майном; у цьому випадку ризик, пов'язаний із втраченою функціональних чи споживчих якостей такого майна, покладається на орган, який прийняв рішення про таку заборону.

Згідно з п. 94.10 цієї ж статті арешт на майно може бути накладено рішенням керівника органу Державної податкової служби (його заступника), обґрунтованість якого протягом 96 годин має бути перевірена судом.

Пунктом 119.2 ст. 119 ПКУ передбачається накладення штрафу за неподання, подання з порушенням встановлених строків, подання не у повному обсязі, з недостовірними відомостями або з помилками податкової звітності про суми доходів, нарахованих (сплачених) на користь платника податків, суми утриманого з них податку.

Відповідно до п/п «б» п/п 129.1.1, п/п 129.1.2 п. 129.1 ст. 129 ПКУ при нарахуванні суми грошового зобов'язання контролюючими органами нарахування пені розпочинається від першого робочого дня, наступного за останнім днем граничного строку сплати грошового зобов'язання, визначеного у податковому повідомленні-рішенні згідно з ПКУ; пеня нараховується у день настання строку погашення податкового зобов'язання, нарахованого контролюючим органом або платником податків у разі виявлення його заниження на суму такого заниження та за весь період заниження (у тому числі за період адміністративного та/або судового оскарження).

У п/п 164.2.7, 164.2.13 п. 164.2 ст. 164 ПКУ йдеться про базу оподаткування, яка включається до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку.

Підпункт 164.2.15 п. 164.2 ст. 164 ПКУ передбачає оподаткування, зокрема, пенсійних виплат, що сплачуються платнику податку за договорами недержавного пенсійного забезпечення.

КСУ зазначає, що в поданні не наведено правового обґрунтування тверджень щодо неконституційності оспорюваних норм, тобто порушено вимоги п. 4 ч. 2 ст. 39, ч. 1 ст. 71 Закону «Про Конституційний Суд України», що є підставою для припинення конституційного провадження у справі в цій частині згідно з п. 2 ст. 45 Закону «Про Конституційний Суд України», п. 1 § 51 Регламенту Конституційного Суду України.

Суд вирішив

1. Визнати такими, що відповідають Конституції України, положення ПКУ, а саме:

- п/п 16.1.13 п. 16.1 ст. 16, згідно з яким платник податків зобов'язаний допускати посадових осіб контролюючого органу під час проведення ними перевірок до обстеження приміщень, територій (крім житла громадян), що використовуються для одержання доходів чи пов'язані з утриманням об'єктів оподаткування, а також для проведення перевірок з питань обчислення і сплати податків та зборів у випадках, встановлених цим Кодексом;
- п/п 20.1.11 п. 20.1 ст. 20, відповідно до якого органи Державної податкової служби мають право доступу під час проведення перевірок до територій, приміщень (крім житла громадян) та іншого майна, що використовуються для провадження господарської діяльності та/або є об'єктами оподаткування або використовуються для отримання доходів (прибутку) чи пов'язані з іншими об'єктами оподаткування та/або можуть бути джерелом погашення податкового боргу;
- п/п 94.2.2 п. 94.2 ст. 94, згідно з яким адміністративний арешт майна платника податків може бути застосовано, якщо з'ясується, що фізична особа, яка має податковий борг, виїжджає за кордон;
- п/п 94.2.5 п. 94.2 ст. 94, відповідно до якого адміністративний арешт майна платника податків може бути застосовано, якщо з'ясується, що відсутня реєстрація особи як платника податків в органі Державної податкової служби, якщо така реєстрація є обов'язковою відповідно до цього Кодексу, або якщо платник податків, що отримав податкове повідомлення або має податковий борг, вчиняє дії з переведення майна за межі України, його приховування або передачі іншим особам.

2. Припинити конституційне провадження у справі щодо конституційності пп. 94.5, 94.10 ст. 94, п. 119.2 ст. 119, п/п «б» п/п 129.1.1, п. 129.1.2 п. 129.1 ст. 129, п/п 164.2.7, 164.2.13, 164.2.15 п. 164.2 ст. 164 ПКУ на підставі п. 2 ст. 45 Закону «Про Конституційний Суд України» – невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією, Законом «Про Конституційний Суд України».

Рішення КСУ є обов'язковим до виконання на території України, остаточним і не може бути оскаржене ☺

ОКРЕМА ДУМКА

Суддя Конституційного Суду України Василь БРИНЦЕВ

1. КСУ у Рішенні від 12.06.2012 р. № 13-рп/2012 визнав конституційними окремі положення Податкового кодексу України.

При цьому достатньо повно і всебічно, у системному зв'язку з оспорюваними нормами досліджено аргументи суб'єкта права на конституційне подання, відповідні положення Конституції України, міжнародно-правових актів, практику Європейського суду з прав людини.

Не викликає заперечень і аргументація КСУ щодо необхідності припинення конституційного провадження у справі в його частині (п. 2 Резолютивної частини вказаного Рішення).

2. Приводом для відкриття конституційного провадження у цій справі стало конституційне подання 53 народних депутатів України.

Головна підстава для конституційного подання, визначена авторами клопотання, – порушення процедури розгляду ПКУ, ухвалення та набрання ним чинності. Народні депутати стверджували, що під час остаточного голосування за ПКУ в залі пленарних засідань реально знаходилися приблизно 100 законодавців, хоча згідно зі стенограмою участь у голосуванні взяли 268 народних депутатів України. Таким чином, на думку 53 народних депутатів України, було порушено вимоги ч. 3 ст. 84 Конституції України.

Ухвалою від 14.01.2011 р. КСУ відмовив у відкритті конституційного провадження у цій частині, зазначивши, що в матеріалах справи немає офіційних відомостей про порушення встановленої процедури, а інформаційні матеріали, надані народними депутатами України, не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності ПКУ (п. 3 Мотивувальної частини).

Наведена позиція КСУ недостатньо аргументована. Прийняття такого Рішення було явно передчасним. КСУ мав би під час пленарних засідань повно і всебічно дослідити обставини, на які посилаються автори клопотання, і залежно від результатів їх перевірки визначитись по суті справи щодо всіх питань, поставлених у конституційному поданні.

Відповідно до ч. 3 ст. 84 Конституції голосування на засіданнях Верховної Ради здійснюється народним депутатом України особисто. КСУ у Рішенні від 07.07.1998 р. № 11-рп/98 у справі щодо порядку голосування та повторного розгляду законів Верховною Радою звертав увагу парламенту на те, що в Конституції немає положень, які давали б народному депутату України право голосувати за іншого народного депутата на засіданнях Верховної Ради (абзац 3 п. 2 Мотивувальної частини).

Незважаючи на однозначність і зрозумілість ч. 3 ст. 84 Основного Закону, на практиці маємо численні заяви, у тому числі народних депутатів, про систематичне грубе порушення цього конституційного положення. За цих умов належне реагування КСУ на порушення, пов'язані із прийняттям законів Верховною Радою, сприяло б недопущенню їх у майбутньому і підвищенню рівня довіри до результатів законодавчої діяльності єдиного органу законодавчої влади в державі ☺

КОМЕНТАР ФАХІВЦЯ

Юрист ЮФ «Салком» Едуард ТРЕГУБОВ:

– Конституційний Суд України Рішенням від 12.06.2012 р. № 13-рп/2012 визнав конституційним п/п 16.1.13 п. 16.1 ст. 16 Податкового кодексу України, яким передбачено

обов'язок платника податків допускати посадових осіб контролюючого органу під час проведення ними перевірок до обстеження приміщень, територій (крім житла громадян), що використовуються для одержання доходів чи пов'язані з утриманням об'єктів оподаткування, а також для проведення перевірок з питань обчислення і сплати податків та зборів у випадках, встановлених Кодексом, а також п/п 20.1.11 п. 20.1 ст. 20 ПКУ, відповідно до якого органи Державної податкової служби мають право доступу під час проведення перевірок до територій, приміщень (крім житла громадян) та іншого майна, що використовуються для провадження господарської діяльності та/або є об'єктами оподаткування або використовуються для отримання доходів (прибутку) чи пов'язані з іншими об'єктами оподаткування та/або можуть бути джерелом погашення податкового боргу.

КСУ справедливо вказав на необхідність розмежування права доступу контролюючих органів до обстеження певних територій чи приміщень у випадках та

на підставах, встановлених ПКУ, від права проникнення до житла чи до іншого володіння особи, проведення в них огляду чи обшуку, що заборонено за відсутності вмотивованого рішення суду згідно з чч. 1, 2 ст. 30 Конституції України.

Виходячи з логіки КСУ, положення п/п 16.1.13 п. 16.1 ст. 16 та п/п 20.1.11 п. 20.1 ст. 20 ПКУ не слід тлумачити як право контролюючих органів на самовільне, без вмотивованого рішення суду проникнення до територій чи приміщень, що використовуються платником податків.

Продовжуючи цю думку, КСУ підкреслює, що в разі недопущення посадових осіб органів Державної податкової служби до обстеження територій, приміщень, вказаних у п/п 20.1.11 п. 20.1 ст. 20 ПКУ, ці органи мають право звертатися до суду щодо зупинення видаткових операцій платника податків на рахунках такого платника податків у банках та інших фінансових установах (крім операцій із видачі заробітної плати та сплати податків, зборів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, а також визначених контролюючим органом грошових зобов'язань платника податків).

Отже, можна дійти такого висновку: якщо платник податку не допустить посадових осіб контролюючого органу під час проведення ними перевірок до обстеження приміщень, територій (крім житла громадян), що використовуються для одержання доходів чи пов'язані з утриманням об'єктів оподаткування, такі особи не наділені повноваженнями самостійно проникати до приміщень чи територій платника податків ☺

Електронна версія – вдвічі дешевше!

Електронна версія газети «Правовий тижень» тепер доступна всім читачам! Вартість передплати газети в цифровому форматі значно дешевша за його «паперовий» варіант – лише 26 грн./місяць (156 грн./півроку, 312 грн./рік).

Оформити замовлення на передплату видання в цифровому форматі можна через e-mail: gazeta@legalweekly.com.ua або зателефонувавши у редакцію за номером: (044) 219-27-17 (Дмитро Шкарупа)

ЗАКОНОДАВЧІ НОВИНКИ

«Про внесення змін до Розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України щодо особливостей оподаткування суб'єктів індустрії програмної продукції»

Президент України повернув Закон, що був прийнятий Верховною Радою України 24 травня 2012 р., з такими пропозиціями.

Оскільки неоднозначні тлумачення положень Закону щодо звільнення програмної продукції від оподаткування податком на додану вартість створюють ризики неоднакового його застосування на практиці та виникнення зловживань, глава держави пропонує в п. 1 Розділу I цього документа визначити термін «програмна продукція». Президент наголошує на тому, що запропоновані в Законі процедури адміністрування встановлюваного режиму оподаткування суб'єктів індустрії програмної продукції є складними для бізнесу і містять корупційні ризики. За таких обставин Президент України пропонує утриматися від запровадження додаткових підстав для проведення органами Державної податкової служби документальних позапланових виїзних перевірок суб'єктів господарювання, а також від одержання відповідного висновку Державного агентства з питань науки, інновацій та інформатизації України та виключити із Закону відповідні положення.

Крім того, глава держави висловив застереження щодо встановлення Законом пільгової ставки податку на доходи фізичних осіб у розмірі 5% (замість діючих ставок 15% та 17%) бази оподаткування. Запровадження пільгової ставки для певної групи громадян за професійною ознакою суперечить Конституції України, згідно з якою громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом, а також нормам Податкового кодексу України, відповідно до якого податкове законодавство ґрунтується на принципі рівності всіх платників перед законом і недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації. Також Президент наголошує на тому, що зменшення ставки податку для окремих груп осіб спричинить зменшення надходжень до місцевих бюджетів. Водночас він звертає увагу на те, що зниження втричі ставки податку на доходи фізичних осіб для працівників ІТ-компаній може створити прецедент та ініціювати відповідні зміни до податкового законодав-

ства для працівників інших галузей, яким надаватиметься державна підтримка.

З огляду на наведене Президент вважає неприйнятним зниження ставки податку на доходи фізичних осіб для працівників суб'єктів індустрії програмної продукції до 5% та пропонує виключити із Закону відповідні положення.

«Про внесення змін до ст. 9 і 25 Закону «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування»

Законодавчим актом встановлюється окремий порядок сплати єдиного внеску для платників, зазначених у пп. 4 і 5 ч. 1 ст. 4 цього Закону. Зокрема, фізичним особам

– підприємцям, які обрали спрощену систему оподаткування, та членам сімей таких осіб, що беруть участь у провадженні ними підприємницької діяльності, замість щомісячної плати пропонується сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний квартал, до 20-го числа наступного місяця.

Законом також встановлено, що «платники єдиного внеску, зазначені у п. 4 ч. 1 ст. 4 цього Закону, зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний рік, до 10 лютого наступного року, крім фізичних осіб – підприємців, які обрали спрощену систему оподаткування, та членів сімей таких осіб, які беруть участь у провадженні ними підприємницької діяльності, які сплачують єдиний внесок, нарахований за календарний квартал, до 20-го числа місяця, що настає за кварталом, за який сплачується єдиний внесок.

Платники єдиного внеску, зазначені у п. 5 ч. 1 ст. 4 цього Закону, зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний рік, до 1 травня наступного року.

Періодом, за який платники єдиного внеску подають звітність до територіального органу Пенсійного фонду (звітним періодом) є календарний місяць, крім платників, зазначених у пп. 4 і 5 ч. 1 ст. 4 цього Закону, для яких звітним періодом є календарний рік.

Законом синхронізовано сплату та подання звітності підприємцями як у Податковому кодексі України, так і в Законі «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування».

«Про внесення змін до Податкового кодексу України (щодо державної податкової служби та у зв'язку з проведенням адміністративної реформи в Україні)»

Законом внесено зміни до Податкового кодексу України, що визначають функції та повноваження окремих центральних органів виконавчої влади у відповідних сферах суспільного життя.

Зокрема, ПКУ доповнено положенням, згідно з яким «цим Кодексом визначаються функції та правові основи діяльності органів Державної податкової служби».

Кодекс доповнено також ст. 191 «Функції органів державної податкової служби».

Вартість розміщення банерної реклами на юридичному порталі www.legalweekly.com.ua

Legal Weekly
Правовий тиждень
щотижнева інформаційно-правова газета

Найменування	Розмір, pixels	Описання	Вартість на тиждень, 100% показів (грн.)	Вартість на місяць, 100% показів (грн.)
Топ-банер (Хедер)	722*80	Це банер, розміщений у шапці сайту. Даний вид банеру має максимальну «клікабельність», а відповідно, найефективніший.	250,00	800,00
Бокові верхні банери	240*80	Можуть розміщуватись як у всіх розділах, так і в окремих; проглядаються без необхідності прокрутки сторінки.	150,00	500,00
Бокові нижні банери	240*350	Можуть розміщуватись як у всіх розділах, так і в окремих; проглядаються при першій прокрутці сторінки.	150,00	500,00
Бокові нижні банери	240*150	Можуть розміщуватись як у всіх розділах, так і в окремих; проглядаються при першій прокрутці сторінки.	100,00	350,00
Логотип компанії	240*100	Логотип компанії розміщується на головній сторінці в рубриці «Юридичні фірми України» з посиланням на сайт компанії.	---	100,00

* Мінімальний термін розміщення банерної реклами – 1 тиждень.

** При узгодженні з менеджером Ви маєте можливість вибрати будь-яке інше місце розташування Вашого банеру.

Знижки:

- 10% – замовникам при замовленні рекламної кампанії строком більш ніж 2 місяці
- 10-20% – рекламним агентствам
- знижки сумуються

З питань бронювання площі та замовлення реклами на Legalweekly.com.ua звертайтеся до **Шкарупи Дмитра**
e-mail: dima@legalweekly.com.ua | тел. +38 044 219-2717

Обмеження відповідальності продавця у транзакціях злиття та поглинання

Микола СТЕПЕНКО
керуючий партнер ЮФ
«Авеллум Партнерс»

Переважає більшість значних транзакцій із придбання українського бізнесу структурується за англійським правом, оскільки воно надає гнучкі, ефективні та практичні механізми для оформлення та реалізації комерційної домовленості сторін за транзакційними документами (договір купівлі-продажу або договір підписки на акції)

У транзакціях з придбання акцій або активів компанії за англійським правом застосовується презумпція обізнаності покупця (caveat emptor), відповідно до якої покупець придбає акції компанії або її активи разом з усіма існуючими ризиками щодо них. У зв'язку з цим відповідні транзакційні документи містять значний перелік гарантій (warranties) від продавця, що покривають такі ризики. Межі дії гарантій можна обмежити шляхом включення до транзакційних документів положень щодо обмеження обсягу відповідальності продавця.

Одним зі стандартних способів обмеження відповідальності продавця є включення положення про її обмеження обізнаністю покупця щодо фактів та подій, які стосуються об'єкта продажу. Така обізнаність може включати фактичне знання (actual knowledge), конструктивне знання (constructive knowledge), тобто факти та події, які обачний і розумний покупець має знати, у тому числі інформацію, розкрити в рамках юридичної перевірки (due diligence) та переговорів сторін, а також презюмоване знання (imputed knowledge), тобто знання професійних радників та агентів покупця.

Транзакційні документи можуть також містити положення щодо обмеження відповідальності продавця в часі. У разі придбання українського бізнесу (активів) загальний строк відповідальності продавця за транзакційними документами становить зазвичай не більше ніж три роки (стосовно вимог антимонопольного законодавства – п'ять років). Продавець також може наполягати на встановленні окремого строку для пред'явлення покупцем в арбітражному або судовому порядку вимоги про відшкодування збитків, завданих порушенням гарантій. Мета такого застереження – попередження ситуації, коли вимога покупця залишається чинною протягом невизначеного терміну.

Відповідальність продавця можна обмежити, встановивши грошові ліміти. З метою виключення незначних вимог із загального обсягу відповідальності продавця транзакційні документи передбачають мінімальний розмір вимоги (de minimis),

стосовно якої продавець нести відповідальність. Як правило, покупець вимагає, щоб до транзакційних документів було включено положення про те, що однорідні та пов'язані між собою незначні вимоги мають розглядатися в сукупності як одна загальна вимога. Продавець може передбачити додаткове вартісне обмеження, згідно з яким, щоб стало можливим пред'явити продавцю вимоги, розмір яких перевищує мінімально встановлений поріг (de minimis), їх загальна сума має перевищити встановлений мінімум (так звана корзина (basket)). Крім того, можна встановити максимальний розмір відповідальності продавця за всіма гарантіями, який, як правило, не може бути більше, ніж розмір винагороди, яку продавець отримав у результаті транзакції.

Важливим є положення, відповідно до якого покупець заборонено врегульовувати спір із третьою особою стосовно питання, щодо якого продавець надав гарантії, без інформування продавця та без залучення його до участі у спорі. Продавець та покупець можуть домовитися, що в разі виникнення спору продавець надається право висловлювати свою думку стосовно процедури та стратегії вирішення спору, але за покупцем закріплюється право приймати остаточне рішення щодо такого спору.

Якщо продавцями виступають декілька юридичних або фізичних осіб, постає питання про розмежування між ними відповідальності за гарантіями. Як правило, для продавців (особливо якщо вони пов'язані між собою) є прийнятним варіант, згідно з яким покупець може пред'явити вимогу будь-кому із продавців (тобто продавці несуть солідарну відповідальність), але відповідальність кожного продавця обмежена пропорційно розміру винагороди, яку він отримав внаслідок транзакції. Іноді, коли покупець має сильнішу позицію в переговорах, ніж продавці, останні можуть погодитися на солідарну відповідальність без обмеження розміру винагороди.

Отже, положення транзакційних документів стосовно гарантій є дуже важливими для обох сторін і для транзакції загалом. Але юристам слід приділяти не менше уваги положенням, що стосуються обмеження відповідальності продавця, адже саме вони визначають межі застосування гарантій ☺

ЗАКОНОДАВЧІ НОВИНКИ

... ЩОДО ЦІННИХ ПАПЕРІВ

«Про систему депозитарного обліку цінних паперів»

Закон спрямований на забезпечення належного депозитарного обслуговування широкого кола інвесторів, у тому числі інституціональних (інститутів спільного інвестування, пенсійних фондів, страхових компаній), та покращення інвестиційного клімату в державі, що має сприяти залученню іноземних інвестицій через інструменти фондового ринку.

Зокрема, встановлено мінімальні вимоги до статутного капіталу Центрального депозитарію (далі – ЦД), його виключні повноваження, підстави призначення тимчасової адміністрації ЦД, вимоги до його статуту та погодження внесення до нього змін, порядок та принципи формування органів управління ЦД, а також порядок прийняття ними рішень.

Визначено й порядок та принципи взаємодії ЦД та депозитарних установ щодо забезпечення депозитарного обслуговування обігу цінних паперів в Україні, у тому числі порядку складання та надання Реєстру власників іменних цінних паперів.

Документ містить положення про механізми захисту від розкриття та розголошення інформації із системи депозитарного обліку емісійних цінних паперів, запроваджує застосування електронного документообігу та використання електронного цифрового підпису між професійними учасниками депозитарної системи України, у тому числі щодо обліку прав власності на цінні папери.

Законом встановлюються правові засади провадження клірингової діяльності, вимоги до клірингових установ, правила клірингу та механізми зниження ризиків невиконання або несвоєчасного виконання зобов'язань, що виникли за договорами, укладеними на фондовій біржі.

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення законодавства про цінні папери»

Цим документом вдосконалено законодавство України, що застосовується на регульованому (організаційно оформленому) фондовому ринку, з метою адаптації його до законодавства Європейського Союзу. Зокрема, у Законі «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні» встановлено, що «діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку – це діяльність фондової біржі із створення організаційних, технологічних, інформаційних, правових та інших умов для збирання та поширення інформації стосовно пропозицій цінних паперів та інших фінансових інструментів і попиту на них, проведення регулярних біржових торгів цінними паперами та іншими фінансовими інструментами, централізованого укладання договорів щодо цінних паперів та інших фінансових інструментів згідно з правилами, встановленими такою фондовою біржею, зареєстрованими у встановленому законом порядку. Діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку може включати здійснення клірингу та розрахунків за фінансовими інструментами, іншими, ніж цінні папери».

Статтю 7 («Завдання Національної комісії України з цінних паперів та фондового ринку») доповнено положеннями, згідно з якими НКЦПФР: «...встановлює пруденційні нормативи щодо професійних учасників фондового ринку; погоджує кандидатури на посади керівників фондових бірж та депозитаріїв; погоджує статут та правила (зміни до них) фондової біржі або депозитарію; установлює вимоги до реклами на ринку цінних паперів; інформує державних реєстраторів, які здійснюють державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців, у разі невиявлення емітента цінних паперів та/або професійного учасника фондового ринку за місцезнаходженням, вказаним у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» ☺

Incoterms® 2010
by the International Chamber of Commerce (ICC)

НАЙВИГІДНІША ПРОПОЗИЦІЯ!

Правовий тижень
щотижнево інформаційно-правова газета

Маєш справу із зовнішньоекономічними контрактами та читаєш «Правовий тижень»?

Купуй «Правила Інкотермс 2010» або «Коментар до правил Інкотермс 2010» і отримай річну передплату на електронну версію газети «Правовий тижень» у подарунок!

300 грн.

350 грн.

Найнижча ціна за комплект – 580 грн.

За додатковою інформацією та з питань замовлення видань звертайтеся за тел.: (044) 219-27-17; (067) 463-48-77

ЗАКОНОДАВЧІ НОВИНКИ

... ЩОДО ТРАНСПОРТУ

«Про внесення змін до деяких законів України (щодо відомчої реєстрації транспортних засобів)»

Законодавчим актом визначено повноваження органів внутрішніх військ Міністерства внутрішніх справ України, Державної прикордонної служби, Державної спеціальної служби транспорту, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації та Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту щодо здійснення обліку та розподілу номерних знаків, проведення обов'язкового технічного контролю та відомчої реєстрації транспортних засобів.

Зокрема, ст. 34 Закону «Про дорожній рух» доповнено чч. 5 та 6 такого змісту:

«Для автоматизованого обліку транспортних засобів, що використовуються на вулично-дорожній мережі загального користування, які підлягають державній або відомчій реєстрації, та відомостей про їх власників ведеться Єдиний державний реєстр, держателем якого є Державна інспекція Міністерства внутрішніх справ України. Органи, які здійснюють відомчу реєстрацію транспортних засобів, що використовуються на вулично-дорожній мережі, після реєстрації (внесення змін у відомості про реєстрацію) транспортного засобу невідкладно подають відомості про нього до Державної інспекції Міністерства внутрішніх справ України для внесення їх до Єдиного державного реєстру».

«Про внесення змін до ст. 22-1 Закону України «Про залізничний транспорт» (щодо відповідальності перевізників, які здійснюють міжнародні пасажирські перевезення)»

Документом встановлено, що «перевізник при перевезенні пасажирів у міжнародному залізничному сполученні крім обов'язків, передбачених ст. 22 цього Закону, зобов'язаний до початку такого перевезення перевірити наявність у пасажирів паспортного документа, що посвідчує особу пред'явника, або документа, що його замінює, та відмовити у перевезенні пасажирів, який на його вимогу не пред'явив необхідні документи».

Законом також встановлено, що «за невиконання обов'язку перед початком перевезення пасажирів у міжнародному залізничному сполученні перевірити наявність у нього документів, зазначених у ч. 2 цієї статті, що призвело до перевезення чи спроби перевезення пасажирів через державний кордон України без необхідних документів, перевізник несе відповідальність, передбачену законом».

«Про внесення змін до Закону України «Про деякі питання ввезення на митну територію України та реєстрації транспортних засобів» (щодо колісних транспортних засобів)»

Законом визначаються умови і терміни введення в Україні міжнародних екологічних вимог до транспортних засобів.

Зокрема, доповнено преамбулу Закону «Про деякі питання ввезення на митну територію України та реєстрації транспортних засобів» формулюванням про поетапне запровадження міжнародних екологічних вимог до транспортних засобів. Також встановлюються конкретні строки поетапного ведення екологічних норм. Уточнюється й порядок визначення екологічних норм, методів випробування, позначення рівня екологічних норм, процедур підтримання відповідного екологічного рівня колісних транспортних засобів протягом усього терміну їх експлуатації. Внесені законодавчі пропозиції стосуються тракторів колісних для перевезення напівприцепів (сідельних тягачів), автобусів та легкових автомобілів, а також вантажних автомобілів та автомобілів спеціального призначення ☺

Нотатки із засідання РСАС України

Під час чергового засідання Рада суддів адміністративних судів визнала, що робота РСАС України за перше півріччя 2012 р. здійснювалась на належному рівні та відповідно до вимог Закону «Про судоустрій і статус суддів» і Положення про РСАС України. Як зазначив у своїй доповіді про стан організації роботи Ради за перше півріччя поточного року голова Ради суддів адміністративних судів **Микола Кобилянський**, план роботи Ради суддів в цілому виконано. Упродовж першого півріччя 2012 р. проведено 10 засідань Ради, на яких розглянуто більше 20 актуальних питань та прийнято 67 рішень. Постійно приділялась увага проблемним питанням, які стосуються організаційного забезпечення діяльності адміністративних судів України та потребують нагального вирішення. Зокрема, предметом розгляду Ради суддів неодноразово були питання щодо фінансування судів адміністративної юстиції України. Ці питання детально аналізувалися, готувалися пропозиції щодо шляхів вирішення проблем та приймалися дієві рішення, у тому числі підготовлено ряд звернень до ДСА та Ради суддів України.

На постійному контролі Ради суддів адміністративних судів України знаходяться питання щодо кадрових призначень. Станом на 1 липня 2012 р. РСАС України включено до резерву 29 суддів, з яких: 6 суддів зараховано до резерву на заміщення адміністративних посад в апеляційних адміністративних судах; 23 судді зараховано до резерву на заміщення адміністративних посад в окружних адміністративних судах. До Вищої ради юстиції внесено 2 подання про призначення суддів на адміністративні посади та 1 подання про дострокове звільнення з адміністративної посади за власним бажанням.

На виконання орієнтовного плану роботи РСАС України на перше півріччя 2012 р., а також у зв'язку з проведенням чергових виборів народних депутатів України, призначених на 28 жовтня 2012 р., Радою суддів підготовлено і затверджено Рекомендації до організаційних заходів адміністративних судів, у тому числі місцевих як адміністративних, щодо організації роботи у період проходження виборчого процесу, які направлені судам.

Радою суддів адміністративних судів України постійно проводиться робота з розгляду звернень громадян, що надходять на її адресу. Упродовж першого півріччя 2012 р. таких звернень надійшло лише 57, що вдвічі менше за аналогічний період 2011 р. (всього надійшло 110 звернень). Потрібно зауважити, що ці показники є позитивним наслідком того, що судами адміністративної юстиції постійно вживаються заходи щодо вдосконален-

ня та ефективності організації роботи, які здійснюються за безпосередньої участі РСАС України, зазначив у доповіді Микола Кобилянський.

Розглянувши друге питання порядку денного, Рада суддів задовольнила подання голови Окружного адміністративного суду м. Києва **Павла Вовка** і вирішила нагородити суддів цього суду **Сергія Каракашьяна** і **Тетяну Шейко** Грамотою Ради суддів адміністративних судів України за значний особистий внесок у виконання завдань, покладених на систему адміністративних судів, високий професіоналізм, значні досягнення у роботі, сумлінну працю та з нагоди святкування п'ятої річниці початку діяльності Окружного адміністративного суду м. Києва.

У той же день РСАС обговорила доповідь Миколи Кобилянського щодо виконання вимог ст. 130 Закону «Про судоустрій і статус суддів» у частині надання суддям щорічної оплачуваної відпустки тривалістю 30 робочих днів і вирішила доручити головам окружних та апеляційних адмінсудів забезпечити виконання вимог ст. 130 зазначеного Закону з урахуванням п'ятиденного робочого тижня, провести перерахунок тривалості щорічних оплачуваних відпусток, наданих суддям у 2012 р.

Крім цього, Рада ухвалила рішення щодо зарахування до кадрового резерву суддів на заміщення адміністративних посад:

заступників голови Вищого адміністративного суду України – **Дмитра Ліпського, Михайла Цуркана;**

заступника голови Львівського апеляційного адміністративного суду – **Олега Заверуху;**

заступників голови Харківського апеляційного адміністративного суду – **Анну Бенедикт, Ларису Тацій;**

заступника голови Окружного адміністративного суду АРК – **Олену Трещову;**

заступника голови Донецького окружного адміністративного суду – **Андрія Зеленова;**

заступників голови Житомирського окружного адміністративного суду – **Євгена Романченка, Олену Сичову;**

заступників голови Закарпатського окружного адміністративного суду – **Олексія Шешеню;**

заступників голови Запорізького окружного адміністративного суду – **Максима Лазаренка, Ігоря Садового;**

голови Вінницького окружного адміністративного суду – **Олександра Вільчинського;**

голови Волинського окружного адміністративного суду – **Сергія Костокевича;**

голови Житомирського окружного адміністративного суду – **Сергія Черноліхова;**

голови Запорізького окружного адміністративного суду – **Олега Прудивуса;**

голови Рівненського окружного адміністративного суду – **Василя Шарани;**

голови Херсонського окружного адміністративного суду – **Віталія Попова;**

голови Хмельницького окружного адміністративного суду – **Миколи Ніколайчука;**

голови Чернігівського окружного адміністративного суду – **Віталія Добрянського** ☺

Вища кваліфікаційна комісія суддів України

оголошує конкурс на заміщення вакантних посад державних службовців:

- Радника Голови відділу забезпечення роботи Голови та членів Комісії (одна штатна одиниця);
- Спеціаліста I категорії відділу міжнародного співробітництва (одна штатна одиниця);
- Консультанта відділу з питань обрання суддів безстроково департаменту з питань призначень, обрання та звільнення суддів (дві штатні одиниці);
- Консультанта відділу з питань добору кадрів на посаду судді вперше департаменту з питань призначень, обрання та звільнення суддів (дві штатні одиниці).

Основні вимоги до кандидатів:

- громадянство України;
- повна вища юридична освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра;
- на посаду радника Голови Комісії – стаж роботи за фахом на державній службі на керівних посадах не менше 5 років;
- на посаду спеціаліста I категорії, консультанта – стаж роботи за фахом на державній службі не менше 1 року;
- досконале володіння державною мовою, основами діловодства;
- вміння працювати на комп'ютері.

Для участі у конкурсі подаються документи:

- заява про участь у конкурсі;
- особова картка П-2ДС з додатками;
- автобіографія;
- копія паспорта;
- копії документів про освіту, вчені звання та наукові ступені (дипломи з додатками);
- копія трудової книжки, завірена за місцем роботи;
- копія довідки про присвоєння ідентифікаційного номеру;
- декларація про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік за формою, передбаченою Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції»;
- медична довідка про стан здоров'я за формою, затвердженою Міністерством охорони здоров'я України;
- копія військового квитка (для військовослужбовців або військовозобов'язаних);
- письмові згоди на обробку персональних даних та проведення спеціальної перевірки;
- фотокартка розміром 4x6 см.

Додаткова інформація надається управлінням кадрової роботи за телефоном: (044) 288-80-09

Документи щодо участі в конкурсі приймаються протягом 30 календарних днів від дня опублікування оголошення за адресою: 01032, місто Київ, вул.К.Каменева, 8

ВСЕУКРАЇНЬКА ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
«АСОЦІАЦІЯ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ»

KIEV ARBITRATION DAYS 2012: Мислити глобально

15-16 листопада 2012 року
RADISSON BLU HOTEL

Генеральний
медіа-партнер заходу
ЮРИДИЧЕСКАЯ
ПРАКТИКА

З питань участі звертайтеся до
Секретаріату Асоціації правників України.
Тел./факс: +380 (44) 492-88-48,
e-mail: conference@uba.ua.
Контактна особа — **Ія Савченко**.

Інтернет-партнер заходу

Інформаційна підтримка

Генеральні партнери
Асоціації правників України в 2012 році

Ексклюзивний
партнер — Банк

Генеральні
медіа-партнери

ЗаконБізнес

Інформаційно-
правова підтримка

Офіційний
Інтернет-партнер

Агентство з припинення бізнесу

Л Е Т А

www.leta.net.ua
т.ф.: (044) 286 10 96

ПОЗБАВ СВІЙ БІЗНЕС
ВІД БОРГІВ І ПРОБЛЕМ!

- Професійні послуги у сфері банкрутства та ліквідації юридичних осіб
- Інноваційні рішення: business-delete, business-split, business-change, business-clearing
- Відпрацьовані модулі послуг для холдингових структур і транснаціональних компаній
- Захист ключових активів, позбавлення від проблемних та непрофільних
- Представлення інтересів як боржника, так і кредитора
- Спеціальна програма співпраці з юридичними та аудиторськими компаніями

III Національна виставка-ярмарок СВІТ ДИТИНСТВА ТА ШКОЛИ 15-17 серпня

На ярмарку можна придбати
ТОВАРИ ВІД ВИРОБНИЦЯ:

- Шкільну та спортивну форми
- Портфелі, ранці, рюкзаки, сумки
- Одяг та взуття
- Товари для малюків
- Зошити, щоденники, альбоми, обкладинки, ручки, олівці
- Підручники, книги та електронні книжки

Організатор:
компанія «Виставковий Світ»

**КИЇВСЬКИЙ ПАЛАЦ ДІТЕЙ ТА ЮНАЦТВА
ВУЛ. І. МАЗЕПИ, 13 (М. АРСЕНАЛЬНА)**

ОРГКОМІТЕТ:
+38 044 498-42-04, 498-42-05
E-mail: expo@vsvit.com.ua
Http://www.vsvit.com.ua

**Виставка працює
з 10.00 до 18.00**

ВХІД ВІЛЬНИЙ

Унормована адвокатура

Закінчення.
Початок
на стор. 1

Розуміючи актуальність прийнятого Закону для юридичної спільноти та чисельність нововведень, «Правовий тиждень» запитав у адвокатів, якої вони думки про цей багатостраждальний документ і чого слід очікувати від його застосування на практиці

**Старший юрист
ЮК AprioriLex
Олеся СОКОЛЬСЬКА:**

– Значна кількість норм Закону присвячена створенню та функціонуванню незалежної системи адвокатського самоврядування. На регіональному рівні самоврядування здійснюватиметься через діяльність рад та конференцій адвокатів регіону, кваліфікаційно-дисциплінарних комісій адвокатури, ревізійних комісій адвокатів регіонів, а на всеукраїнському – Вищою кваліфікаційно-дисциплінарною комісією адвокатури,

Вищою ревізійною комісією адвокатури, Радою адвокатів України та З'їздом адвокатів України.

Головними завданнями адвокатського самоврядування мають стати забезпечення незалежності адвокатів, захист від втручання у здійснення адвокатської діяльності, створення сприятливих умов для неї. Крім того, законодавчим органом передбачено, що:

- представники Ради адвокатів регіону будуть присутніми під час проведення обшуку чи огляду житла, іншого володіння адвоката, приміщень, де він здійснюватиме адвокатську діяльність, тимчасового доступу до речей і документів адвоката;
- орган або посадова особа, які затримали адвоката або застосували до нього запобіжний захід, будуть зобов'язані негайно повідомити про це відповідну Раду адвокатів регіону.

Нормами Закону передбачається також створення Національної асоціації адвокатів, членство в якій буде обов'язковим для кожного адвоката.

Створення значної кількості органів адвокатського самоврядування, прийняття ними обов'язкових рішень, автоматичне та обов'язкове членство в Національній асоціації адвокатів України викликали заперечення практикуючих адвокатів щодо можливого втручання в їхню діяльність.

Водночас Закон передбачає і беззаперечно позитивні зміни:

- віднесення до професійних прав адвоката права збирати відомості про факти, що можуть бути використані як докази, в установленому законом порядку запитувати, отримувати і вилучати речі, документи, їх копії, ознайомлюватися з ними та опитувати осіб за їхньою згодою;
- встановлення строку для надання відповіді на адвокатський запит та адміністративної відповідальності за відмову, несвоєчасне, неповне надання відповіді. Хоча вже зараз можна стверджувати, що норма Закону щодо ненадання адвокатам інформації з обмеженим доступом негативно вплине на їхню можливість зібрати необхідні відомості;
- закріплення на рівні закону права адвокатів іноземних держав здійснювати адвокатську діяльність на території України.

На мій погляд, однозначно сказати, чи сприятиме новий Закон подальшому демократичному розвитку української адвокатури, створенню дієвого адвокатського самоврядування, здатного виконувати покладені на нього завдання, можна буде лише з часом ☹

**Адвокат, заступник голови Союзу юристів
України, член ВККА при Кабінеті міністрів
України, Заслужений юрист України
Катерина КОВАЛЬ:**

– Закон має впорядкувати організаційні умови діяльності адвокатури, встановити загальні вимоги до претендентів на здобуття адвокатського статусу, зрівняти в правах і обов'язках усіх працюючих у країні адвокатів. Об'єднання адвокатських утворень, розділених раніше, в Національну асоціацію, поза сумнівом, сприятиме підвищенню професійного рівня, правової культури та корпоративної солідарності української адвокатури.

Критика правників та законодавця з приводу об'єднання адвокатів в одну громадську організацію мала місце, оскільки

Конституція забороняє примусове об'єднання в громадські організації. Новий Закон передбачає зовсім іншу концепцію реєстрації, організації та правового регулювання професійної організації. Саме такий підхід свідчитиме про розуміння суспільством особливостей вільних професій (адвокатів). Необхідно усвідомлювати, що вільна професія не може реалізуватися без єдиної професійної організації.

Завдяки новому Закону вренті-рент має розпочатися реальний об'єднувачий процес адвокатів. Найважливішими змінами вважаю індивідуалізацію адвоката (щоб головною особою був адвокат, а не об'єднання чи інші громадські установи, організації) і законодавче оформлення гарантії захисту адвокатської таємниці.

Адвокати втомилася від внутрішньої боротьби, суперечностей між адвокатськими та юридичними громадськими організаціями в баченні реформи адвокатури й уніфікації професії. У Римі були адвокати, але не було адвокатури. Адвокат має стати і економічно, і процесуально незалежним. Максимум демократичності має бути у всіх процедурах, пов'язаних із корпоративністю і самоврядністю.

Закон не може влаштувати всіх і бути виключно позитивним. Але зараз, мені здається, не час говорити про недоліки, адже перед нами стоїть інше, важливіше завдання – зробити так, щоб новий Закон був прийнятий адвокатурою. «Закону мало бути справедливим: треба, щоб його визнавали таким люди, від яких він очікує покори», – говорив Тертуліан (християнський богослов).

Звичайно, адвокати усвідомлюють свою винятковість, тому що вони – узаконена опозиція державі у всіх кримінальних справах, адже право на захист гарантується кожному. І цей обов'язок делегований ним не державою в особі парламенту або Президента, а Конституцією.

Користуючись незалежністю, адвокат повинен пам'ятати, що мета не може виправдовувати засоби. І високі цілі правосудного захисту суспільства й особистості від несправедливого обвинувачення мають бути досягнуті тільки за допомогою моральних способів і прийомів.

В українській адвокатури велика історія і славні професійні традиції. Переконана, що в сучасних умовах багатогоні здобутки вітчизняної адвокатури будуть примножені, а її роль неухильно збільшуватиметься. І, як говорив Віктор Черномірдин, «нам ніхто і ніщо не завадить перевиконати наші закони».

Величезна подяка адвокатам, які, працюючи в робочих групах, доклали великих зусиль для реформування адвокатури, розробки законопроектів та інших нормативно-правових актів, що мають чіткий механізм реалізації і узгоджують різні аспекти реформи. Підтримка адвокатури в період реформування буде не тільки дієвою, але й символічною. Вона дасть надію на те, що цей правовий острів створить великий незалежний материк, на якому права асоціюватимуться не з привілеями одних і обов'язками інших, а із законом та правопорядком, захистом прав громадян та незалежністю професійних адвокатів ☹

**Партнер юридичної фірми Felix,
адвокат Оксана КОБЗАР:**

– Принаймні Закон мав би бути грамотним, виваженим і якісним як юридичний документ. Прикро, що він не виглядає як результат професійної роботи юристів. Ми чекали на гарантії адвокатської діяльності. Маємо їх аж 17. Є строк відповіді на адвокатський запит і адміністративна відповідальність за його порушення. Але радість псує непомітний виняток – якась інформація з обмеженим доступом, коло якої не визначено, тобто адвокатський запит за таких формулювань залишається неповноцінним інструментом.

Маємо тепер і посилення захисту прав адвоката при здійсненні відносно нього процесуальних дій. Тепер правоохоронці зобов'язані інформувати Раду адвокатів регіону про затримання адвоката. Певна річ, це позитив. Детально виписано також порядок проведення обшуку та огляду в адвокатів. Інші гарантії мають декларативний характер або дублюють норми існуючих законів. Наприклад, я не побачила в Законі чіткої відповідальності за розголошення адвокатсь-

кої таємниці. Деякі з гарантій взагалі збивають з пантелику: забороняється ототожнення адвоката з клієнтом. Або таке: органи державної влади у відносинах з адвокатом мають дотримуватися практики Європейського суду. Дивні права адвоката на вилучення речей і документів не забезпечені жодними правовими механізмами та не узгоджені з нормами процесуальних законів. Отже, в плані гарантій маємо дещо, хоч і далеко від досконалості.

Водночас Закон викликає низку запитань щодо організації адвокатської діяльності. Перш за все це стосується діяльності юридичної фірми, у якій адвокати працюють за наймом. Виписали три форми організації адвокатської діяльності, але вони жодним чином не пов'язані з існуючими організаційно-правовими формами підприємницької діяльності.

Не визначено, чи вважатиметься адвокатська діяльність підприємницькою з метою оподаткування, як одночасно оподатковувати адвокатські послуги й інші юридичні послуги, які адвокат надає як звичайний юрист. Незрозуміло також, навіщо Закон висуває вимоги до чинників, які мають враховуватися при встановленні розміру адвокатського гонорару, та ще й такі недолугі.

При всій повазі до зарубіжних колег абсолютно незрозуміло, чому іноземний адвокат може бути допущений до практики в Україні без складання кваліфікаційних іспитів. У чому тоді сутність цих іспитів. Особливо цікаво, що ми допускати будемо до практики іноземних адвокатів із країн, де діє common law ☹

Про новели Закону «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» та їх застосування на практиці «Правовому тижню» розповіла президент Асоціації адвокатів України Ольга ДМИТРИЄВА

– Ольга Леонідівно, як ви оцінюєте якість нового Закону?

– Слід відзначити низку позитивних нововведень, які пропонує цей документ. У першу чергу це – впровадження адвокатського самоврядування, серед найважливіших завдань якого – забезпечення незалежності адвокатів, захист від втручання у здійснення адвокатської діяльності, підтримання високого професійного рівня адвокатів, створення сприятливих умов для здійснення адвокатської діяльності. Законом передбачена досить демократична процедура формування органів адвокатського самоврядування в Україні.

кого адвоката на зайняття адвокатською діяльністю у відповідній іноземній державі. Як бачимо, Закон не зобов'язує адвокатів іноземних держав складати кваліфікаційний іспит і не дає відповіді на запитання, яким чином і за якими критеріями оцінюватиметься кваліфікація такого адвоката. Як наслідок, матимемо порушення норм конкурентоздатності та сумніви щодо якості послуг, які надаватимуть такі адвокати.

– Раніше майбутній адвокат міг накопичувати необхідний стаж одночасно зі здобуттям вищої освіти. Тепер він повинен спочатку закінчити ВНЗ. Як це позначиться на бажанні поповнити лави українських адвокатів?

– Отримання вищої освіти як умова працевлаштування для бажаючих у майбутньому поповнити лави українських адвокатів – правильний та обґрунтований крок. Адже отримати уявлення про юридичну професію в комплексі, можна лише пройшовши всі курси вищого навчального закладу. Безумовно, це підвищить якість надаваної правової допомоги.

Оновлена адвокатура очима адвоката

Так, пропонується принципово нова система формування кваліфікаційно-дисциплінарних комісій адвокатури. Голови та члени таких комісій обиратимуться виключно з числа адвокатів. Склад КДКА обиратиметься та відкликатиметься органами адвокатського самоврядування. Сподіваюся, що це позитивно вплине на якість роботи КДКА: підвищиться об'єктивність рішень щодо видачі свідоцтва про складення кваліфікаційного іспиту та отримання права на зайняття адвокатською діяльністю, краще розглядатимуть скарги в ході дисциплінарного провадження стосовно адвокатів, а це має позначитися на кваліфікаційному рівні осіб, які допускаються до адвокатської професії.

– Закон передбачає допуск адвокатів іноземних держав до здійснення адвокатської діяльності на території України. Як це позначиться на конкуренції між представниками українського юридичного бізнесу?

– Згідно із Законом допуск адвокатів іноземних держав до адвокатської діяльності на території України здійснюється на підставі рішення відповідної КДКА. Рішення приймається за результатами розгляду заяви про включення адвоката іноземної держави до Єдиного реєстру адвокатів України та документів, що підтверджують право та-

– Зараз багато говорять про створення Національної асоціації адвокатів України та системи органів адвокатського самоврядування...

– Створення Національної асоціації адвокатів та системи органів адвокатського самоврядування – одне з позитивних нововведень, пропонованих Законом. Але це нововведення має два аспекти. Об'єктивно функції та повноваження, якими наділені органи адвокатського самоврядування, не передбачають можливості втручання у професійну діяльність адвокатів – адвокати здійснюють свою професійну діяльність незалежно. Однак слід враховувати і суб'єктивний чинник, який полягає в тому, що ми не знаємо, кого буде обрано до цих органів і як вони застосовуватимуть цей Закон на практиці, чи не перевищуватимуть повноваження, якими наділені органи адвокатського самоврядування.

Впевнена, що з функцією контролю та захисту інтересів адвокатів у випадках, коли буде зафіксовано порушення з боку органів адвокатського самоврядування, гідно справляться громадські організації, зокрема Асоціація адвокатів України. Як і добровільне членство в громадській організації, автоматичне членство в Національній асоціації адвокатів жодним чином не вплине на незалежність професійної адвокатської діяльності.

– Питання про уніфікацію адвокатської діяльності залишається невизначеним, проте більшість учасників дискусії погодилися, що прийняття Закону – лише перший крок до вдосконалення законодавства в цій сфері. Чи отримають адвокати виключне право представляти інтереси у всіх видах судових процесів?

– Питання про уніфікацію адвокатської професії обговорюють і досі. Тому рішення не торкатися цього питання при розробці Закону було мудрим і обґрунтованим. Адже реформування адвокатури з одночасною уніфікацією адвокатської діяльності могло б мати непередбачувані та навіть небезпечні наслідки як для юристів та адвокатів, так і для громадян, які потребують правової допомоги.

Для початку потрібно створити Національну асоціацію адвокатів, органи адвокатського самоврядування та дати цьому механізму запрацювати. Час покаже, які недоліки має така структура, і, можливо, вона змінюватиметься, доки не стане комфортною, надійною, безпечною, стабільною, ефективною та адаптованою до українських реалій. Можливо, для цього знадобиться три роки чи п'ять. Тільки по завершенні цього етапу можна буде приступити до уніфікації ☺

Розмову вела **Ксенія ДАЦЕНКО**, «Правовий тижень»

П'ять плюсів і мінусів Закону про адвокатуру

Віце-президент Асоціації адвокатів України, адвокат, керуючий партнер ЮФ «Гвоздій та Оберкович» Валентин ГВОЗДІЙ

Плюси:

1. Розширення гарантій адвокатської діяльності, збільшення ролі органів адвокатського самоврядування – Ради адвокатів. Згідно із Законом орган або посадові особи, які затримали адвоката або застосували до нього запобіжний захід, зобов'язані негайно повідомити про це Раду адвокатів регіону. Під час проведення обшуку чи огляду житла, іншого володіння адвоката, приміщень, де він здійснює адвокатську діяльність, тимчасового доступу до речей і документів адвоката має бути присутній представник Ради адвокатів регіону. При цьому представник наділений правом ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення процесуальних дій, які заносяться до протоколу. Це забезпечить об'єктивне проведення відповідних слідчих дій щодо адвокатів і унеможливить зловживання з боку органів досудового слідства.

2. Законодавчо врегульовано питання, пов'язані з адвокатським запитом. Зараз серед підприємств, установ та організацій поширена практика необґрунтованих відмов у наданні інформації на адвокатський запит. Прийнятий Закон вирішив цю проблему, запровадивши адміністративну відповідальність за такі дії. Законом чітко встановлено строки надання інформації на адвокатський запит.

3. Законом розширено коло осіб, на яких поширюється обов'язок збереження адвокатської таємниці. Це стажисти, які перебувають в трудових відносинах з адвокатом. До адвокатської таємниці віднесено будь-яку інформацію про клієнта, що стала відомою під час виконання адвокатом професійних обов'язків, у тому числі питання, з яких клієнт (особа, якій відмовлено в укладенні договору про надання правової допомоги з передбачених цим Законом підстав) звертався до адвоката, адвокатського бюро, адвокатського об'єднання, та інформація, що зберігається на електронних носіях.

4. Визначення організаційно-правових форм здійснення адвокатської діяльності. Законом встановлено, що адвокатська діяльність може здійснюватися індивідуально – шляхом створення адвокатського бюро, або колективно – шляхом об'єднання адвокатів в адвокатське об'єднання. Визначено правовий режим кожної форми здійснення адвокатської діяльності. Зокрема, врегульовано питання про повноваження на підписання договорів про надання правової допомоги, можливість залучення на договірних засадах інших адвокатів до виконання договорів про надання правової допомоги, укладених адвокатським бюро чи адвокатським об'єднанням.

5. Створення Національної асоціації адвокатів України, яке є недержавною некомерційною професійною організацією та утворюється з метою забезпечення реалізації завдань адвокатського самоврядування. Усі адвокати автоматично стають членами Національної асоціації адвокатів України.

Мінуси:

1. Неврегульованість процедури розкриття адвокатської таємниці. За письмовою заявою клієнта інформація або документи можуть втратити статус адвокатської таємниці. Саме клієнт повинен розпоряджатися долею інформації про себе, але не врегульованість питання про розкриття адвокатської таємниці уможливило недобросовісне використання цієї норми правоохоронними органами, зокрема отримання таких заяв під примусом та без участі адвоката.

2. Закон зобов'язує адвокатів додавати до адвокатського запиту ордер. Як відомо, він містить інформацію про клієнта та суть його доручення. Додаючи ордер, адвокат змушений розкрити інформацію про клієнта, яка цим же Законом віднесена до адвокатської таємниці.

3. Законом не врегульовано порядок завчасного повідомлення Ради адвокатів регіону про процесуальні дії за участю адвоката, що можуть розкрити адвокатську таємницю. А в разі неявки представника Ради адвокатів регіону на проведення такої дії Закон допускає її проведення без його участі.

4. Законом не врегульовано питання соціального захисту адвокатів.

5. Законом не врегульовано деякі питання оподаткування адвокатської діяльності, які могли б бути принаймні відсилочними до Податкового кодексу України (або навпаки) і чіткіше регулювали б склад витрат адвоката тощо ☺

XI МЕЖДУНАРОДНЫЙ ЮРИДИЧЕСКИЙ ФОРУМ

30 сентября - 3 октября 2012г.,

г. Севастополь, гранд Отель «Аквamarин» 5*****

ОРГАНИЗАТОР
ФОРУМА:

МЕДИА-ПАРТНЕРЫ:

Правовий
тиждень

Юридична Газета

ЮРИСТ

АРБИТРАЖНАЯ
ПРАКТИКА

юрис
компани

ИНТЕЛЛЕКТ-С
Legal Insight

ИНФОРМАЦИОННО-ПРАВОВОЙ ПАРТНЕР:

ПЕРВЫЙ УКРАИНСКИЙ
ЮРИДИЧЕСКИЙ ФОРУМ
PROXIMA

ИНФОРМАЦИОННЫЕ ПАРТНЕРЫ:

LawFirmManagement.RU

МЕДИАЦИОНА
ПРАВО

Журнал
ДЕЛОВОЙ
ФАРВАТЕР

marketnews.com.ua
Маркет
НЬЮС

ОСНОВНЫЕ ТЕМАТИЧЕСКИЕ НАПРАВЛЕНИЯ ФОРУМА:

- ПЛЕНАРНОЕ ЗАСЕДАНИЕ: «ИНВЕСТИЦИОННЫЙ КЛИМАТ В СТРАНАХ СНГ: ПРАВОВОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ И ПРОБЛЕМЫ ИНТЕГРАЦИИ»,
- СЕКЦИЯ №1: «ПРАВОВЫЕ ОСНОВЫ МЕЖДУНАРОДНЫХ ТОРГОВЫХ ОТНОШЕНИЙ: ЧТО НУЖНО ЗНАТЬ ЭКСПЕРТАМ?»»,
- СЕКЦИЯ №2: «МЕЖДУНАРОДНЫЕ КОММЕРЧЕСКИЕ СПОРЫ: РАЗВИТИЕ ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВА И СОВРЕМЕННАЯ ПРАКТИКА»,
- СЕКЦИЯ №3: «ПРАВОВОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ СТАБИЛЬНОСТИ РЫНКА БАНКОВСКИХ УСЛУГ В ПОСТКРИЗИСНЫЙ ПЕРИОД»,
- ИНТЕРАКТИВНАЯ РАБОТА В ФОКУС-ГРУППАХ В ФОРМАТЕ «WORLD CAFE».

КЛЮЧЕВЫЕ СПИКЕРЫ ФОРУМА:

- **СЕЛИВОН Николай Федосович** – Председатель МКАС и МАК при ТПП Украины,
- **ЯКОВЛЕВ Андрей** - Основатель, Управляющий партнер Юридической группы «Яковлев и Партнеры», Председатель Московской коллегии адвокатов «Яковлев и Партнеры» (Россия),
- **КАМЕНКОВА Людмила** - Председатель Экономического Суда СНГ (Беларусь),
- **СОЛОДКО Евгений** - Управляющий Партнер Адвокатской группы «СОЛОДКО И ПАРТНЕРЫ» (Украина),
- **ОНИКИЕНКО Ирина** – Партнер Компании «CAPITAL LEGAL SERVICES, L.L.C» (Россия),
- **МАЛЬСКИЙ Олег** – Партнер Международной юридической группы «ASTAROV LAWYERS» (Украина),
- **ТИСНОГУЗ Виктория** - Исполнительный директор, Директор департамента исполнительного производства (к.ю.н., адвокат, партнер) Адвокатского объединения «Адвокатская фирма «АКТИО» (Украина),
- **АЛЕКСЕЕНКО Александр**, Партнер МЮФ «Integrites» (Украина, Киев),
- **МОСЯГИН Александр** – и.о. Председателя Правления ЗАО «КОММЕРЦБАНК (ЕВРАЗИЯ)» (Россия) и многие другие.

Насыщенная 2-х дневная программа и специально разработанный формат Форума будут гармонично сочетать интенсивную работу делегатов в секциях и неформальное общение во время внепрограммных мероприятий Форума в одном из самых живописных мест Крыма в самое прекрасное время года – бархатный сезон!

Организатор Форума - ООО «Бизнес-Формат»

49006, г. Днепропетровск, ул. Чичерина, 21 (6 этаж), тел./факс в Днепропетровске: +38(056) 375-72-80 (-81,-82,-03), office@business-format.com.ua, регистрация «on-line» участия в Форуме на нашем сайте: www.business-format.com.ua

16 жовтня 2012 р.
19:00

Четвертый відкритий турнір серед юристів Legalweekly Bowling Cup

Місце проведення:
Боулінг-клуб «КосМікс»
вул. Попудренка, 1-а
(300 метрів від метро Дарниця)

Організатори:
газета «Правовий тиждень»
та видавництво «Юридичний світ»

Медіа-партнери:
інтернет портал «Конфлікти та закони»
www.k-z.kiev.ua,
система «МЕГА-НАУ»

Заявки на участь
приймаються
до 10 жовтня 2012 р.

Гарантуємо Вам приємно проведений
час у колі колег та друзів.
Бажаємо Вам побільше страйків!

За додатковою
інформацією
звертайтеся
в Оргкомітет

Тел. +38 044 219-2717
gazeta@legalweekly.com.ua
www.legalweekly.com.ua
Контактна особа – Шкарупа Дмитро

«Правовий тиждень» / Щотижнева інформаційно-правова газета / Передплатний індекс: 96070 / Реєстраційне свідоцтво КВ №11467-340Р від 7 липня 2006 р. Видається з 2006 р.
Засновник та видавець: ТОВ «Юридичний світ», 02140, м. Київ, вул. Гмирі, 2, оф. 17, тел./факс (044) 219-27-17, e-mail: gazeta@legalweekly.com.ua
Головний редактор: Ксенія Даценко.

Літературний редактор: Тетяна Мачинська. Верстка: Роман Родак. Фото: Андрій Товстиженко. Відділ реалізації та реклами: Дмитро Шкарупа.

Редакційна політика: Матеріали, що надаються для опублікування, мають бути ексклюзивними й не публікуватися в інших виданнях. Опубліковані статті відображають погляд автора, який може не співпадати з позицією редакції. Матеріали не рецензуються та не повертаються, редакція залишає за собою право редагування будь-яких матеріалів, що надійшли на її адресу. Дизайнерські ідеї оформлення, стиль та зміст є об'єктом авторського права та охороняються законом. Передрук статей та інше їх використання можливе лише за письмового дозволу видавця. Рекламні матеріали надає рекламодавець, який несе відповідальність за їх достовірність.

Підписано до друку 23.07.2012 р. Газету надруковано в ПРАТ «Видавництво «Київська правда», м. Київ, вул. Маршала Гречка, 13. Замовлення № _____. Наклад 6000 прим. Ціна договірна.